

Strasbūras, 2018 05 29
COM(2018) 374 final

2018/0199 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl konkrečių nuostatų, taikomų siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo („Interreg“), kuriam skiriamos Europos regioninės plėtros fondo ir išorės finansavimo priemonių lėšos

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2018 m. gegužės 2 d. Komisija priėmė pasiūlymą dėl kito laikotarpio, 2021–2027 m. daugiamečių finansinės programos¹.

Programos supaprastinimas pažymėtas kaip pagrindinis tikslas diskusijoms skirtame dokumente dėl ES finansų, vykdamas dabartinės programos *ex post* vertinimą ir viešas konsultacijas dėl 2021–2027 m. programos. Iš patirties matyti, kad dabartinės taisyklės yra pernelyg sudėtingos ir suskaidytos, dėl to programų valdytojams ir galutiniams paramos gavėjams užkraunama nepagrįsta našta.

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG) įgyvendinimo srityje Komisija teikia esminį pasiūlymą, kaip supaprastinti bendradarbiavimą už Sąjungos sienų. Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) valstybių narių teritorinis bendradarbiavimas aiškiai atskirtas nuo ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su ES nepriklausančiomis šalimis. Valstybių narių teritorinis bendradarbiavimas vykdomas (vidaus) ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos srityje (Trečiosios dalies dėl Sąjungos politikos sričių ir vidaus veiksmų XVIII antraštinė dalis). Ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas su ES nepriklausančiomis šalimis vykdomas pagal Penktosios dalies dėl Sąjungos išorės veiksmų III antraštinės dalies (Bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis ir humanitarinė pagalba) 2 skyrių, vystomasis bendradarbiavimas – pagal 3 skyrių ir ketvirtą dalį dėl asociacijos su užjūrio šalimis ir teritorijomis (toliau – UŠT).

Todėl sukurti vieną bendradarbiavimo fondą, skirtą bendradarbiavimui ir ES viduje, ir už ES ribų, nėra įmanoma teisiškai. Vis dėlto, labai stengiantis supaprastinti esamą tvarką ir kurti kuo didesnę sąveiką tarp reglamentų, reglamentuose dėl būsimų ES išorės finansavimo priemonių:

- PNPP III: Pasirengimo narystei pagalbos priemonės² (toliau – PNPP III),
- KPTB: Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonė³ (KPTBP) ir
- UŠTP: Tarybos sprendimas dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos,⁴ kuriuo nustatoma finansavimo programa (toliau – UŠTP),

siekiama nustatyti aiškias taisykles dėl dalies šių priemonių išteklių perkėlimo INTERREG programoms. Šios programos vėliau bus įgyvendinamos daugiausia laikantis Reglamento dėl konkrečių nuostatų, taikomų siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG), kuriam skiriamos Europos regioninės plėtros fondo ir išorės finansavimo priemonių lėšos. Jas pagal pasidalijamojo valdymo principą įgyvendins valstybių narių INTERREG programos institucijos.

Dėl PNPP III pažymėtina, kad INTERREG programoms skiriamo įnašo suma nustatoma pagal ETB/INTERREG reglamento 10 straipsnį; šis reglamentas taip pat bus taikomas naudojant įnašą. Jeigu tai tikslinga, PNPP III įnašus taip pat galima skirti pagal

¹ COM(2018) 322 *final*, 2018 5 2.

² Reglamentas (ES) XXX, kuriuo sukuriamas Pasirengimo narystei pagalbos priemonė (OL Lxx, p. y).

³ Reglamentas (ES) XXX, kuriuo sukuriamas Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonė (OL Lxx, p. y).

⁴ Tarybos sprendimas (ES) Nr. XXX dėl užjūrio šalių ir teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos, įskaitant Europos Sąjungos ir Grenlandijos bei Danijos Karalystės santykius (OL L xx, p. y).

ETB/INTERREG reglamentą sudaromoms ir įgyvendinamoms tarptautinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo programoms arba priemonėms (PNPP III reglamento 5 straipsnio 4 ir 5 dalys).

Dėl KPTBP pažymėtina, kad tais atvejais, kai ketinamos įgyvendinti priemonės yra visuotinio, tarpregioninio arba regioninio pobūdžio, Komisija gali nuspręsti pagal atitinkamas orientacines daugiametes programas, atitinkamus veiksmų planus arba atitinkamas priemones išplėsti veiksmų aprėptį ir įgyvendinti juos šalyse ir teritorijose, kurioms KPTBP reglamentas netaikomas. Taip būtų siekiama užtikrinti, kad Sąjungos finansavimas būtų darnus ir veiksmingas, arba paskatinti regioninį arba tarpregioninį bendradarbiavimą. Ypač pažymėtina, kad Komisija gali įtraukti konkretų finansavimą, kuris būtų skirtas padėti šalims partnerėms ir regionams stiprinti bendradarbiavimą su kaimyniniais atokiausiais ES regionais ir užjūrio šalimis bei teritorijomis, kurioms taikomas Tarybos sprendimas dėl UŠTP. Taigi prireikus, remiantis abipusiškumo ir finansavimo pagal UŠTP ir (arba) pagal ETB/INTERREG reglamentą proporcingumo principu, pagal KPTBP galima skirti įnašus veiksams, kuriuos pagal šį siūlomą reglamentą įgyvendina valstybė partnerė, regionas ar kitas subjektas, pagal sprendimą dėl UŠTP – šalis, teritorija ar kitas subjektas arba pagal bendras programas, tarpregioninio bendradarbiavimo programas arba priemones, sukurtas ir įgyvendinamas pagal ETB/INTERREG reglamentą (KPTBP reglamento 33 straipsnio 2 dalis ir 87 straipsnis) – ES atokiausias regionas.

Kad būtų galima užtikrinti darną su kitomis šios srities ES politikos kryptimis, taisyklės dėl Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) paramos teikimo ir įgyvendinimo išdėstomos, kiek tai įmanoma, Bendrųjų nuostatų reglamente (BNR). Jame išdėstomos ES lygmeniu taikomos bendrosios nuostatos, taikomos visiems septyniems pagal pasidalijamojo valdymo principą veikiantiems fondams. Tai –

- SF Sanglaudos fondas⁵,
- EJŖŽF Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas⁶
- ERPF Europos regioninės plėtros fondas⁷
- ESF+ „Europos socialinis fondas +“⁸
- PMIF Prieglobsčio ir migracijos fondas⁹
- SVVP Sienų valdymo ir vizų priemonė¹⁰
- ISF Vidaus saugumo fondas¹¹.

Siekiant supaprastinti teisėkūros struktūrą ir užtikrinti, kad taikytinos nuostatos būtų aiškios, BNR išdėstytos bendrosios ir konkretiems fondams skirtos taisyklės. Tai galioja ir reglamentui, taikomam ir ERPF, ir Sanglaudos fondui, kai intervencinių veiksmų imamasi pagal „investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą“ tikslą, ir ERPF pagal „Europos teritorinio bendradarbiavimo (INTERREG)“ tikslą).

⁵ [Nuoroda]

⁶ [Nuoroda]

⁷ [Nuoroda]

⁸ [Nuoroda]. išskyrus Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programą ir Sąjungos sveikatos programą.

⁹ [Nuoroda] Tik dalys, kurios valdomos pagal pasidalijamojo valdymo principą.

¹⁰ [Nuoroda]; išskyrus Muitinės kontrolės įrangos programą.

¹¹ [Nuoroda]

Programos, įgyvendinamos pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą (INTERREG), kuriose dalyvauja keletas valstybių narių ir ES nepriklausančių šalių, pasižymi tam tikra specifika. Todėl Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG) reglamente išdėstytos konkrečiai INTERREG skirtos taisyklės, susijusios ir su BNR, ir su ERPF bei Sanglaudos fondo reglamentu. Jame taip pat išdėstytos specialios taisyklės dėl programų, vykdomų pagal ETB/INTERREG tikslą (toliau – INTERREG programos), pagal kurias valstybės narės bendradarbiauja su ES nepriklausančiomis šalimis.

Pagal ES išorės finansines priemones išdėstomos aiškos taisyklės dėl „lėšų perkėlimo“ visiems INTERREG komponentams. 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu PNPP TB programas jau valdė Regioninės ir miestų politikos generalinis direktoratas ir beveik visos PNPP reglamente išdėstytos taisyklės dėl įgyvendinimo buvo suderintos su INTERREG taisyklėmis dėl valstybių narių bendradarbiavimo programų. EKP TB programas valdė Kaimynystės politikos ir plėtros derybų generalinis direktoratas. EKP reglamente išdėstytos taisyklės dėl įgyvendinimo kai kuriais aspektais skyrėsi nuo INTERREG taikytų taisyklių. Su atokiausiais regionais susijęs bendradarbiavimas daugiausia vyko projektų lygmeniu. Papildomai pagal netiesioginio valdymo principus įgyvendinti tam tikri bandomieji veiksmai, pagal kuriuos įgyvendinant bendradarbiavimo priemones įtrauktos INTERREG programų institucijos.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

ES veiksmai grindžiami SESV 174 straipsniu: „[k]ad skatintų visokeriopą darnią plėtrą, Sąjunga plėtoja ir vykdo savo veiklą, padedančią stiprinti jos ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą. Sąjunga ypač siekia mažinti regionų plėtros lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimą.“

ERPF tikslai apibrėžti SESV 176 straipsnyje: „Europos regioninės plėtros fondo paskirtis – padėti ištaisyti pagrindinius Sąjungos regionų pusiausvyros sutrikimus prisidedant prie atsiliekančių regionų plėtros bei struktūrinio prisitaikymo ir nuosmukį patiriančių pramoninių regionų pertvarkos.“

SESV 174 straipsnyje taip pat nustatyta, kad ypatingas dėmesys skiriamas kaimo vietovėms, pramonės pereinamojo laikotarpio vietovėms bei didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių trūkumų turinčioms vietovėms. Tai – labai retai apgyvendinti toliausiai į šiaurę nutolę regionai bei salų, pasienio ir kalnuoti regionai.

Teisinis pagrindas priimti įgyvendinimo reglamentus, skirtus ERPF, sanglaudos politikos fondui, iš kurio remiamas Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslas (INTERREG), yra SESV 178 straipsnis.

Dėl ES išorės finansavimo priemonių paramos pažymėtina, kad ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su ES nepriklausančiomis šalimis, įskaitant šalis, galinčias tapti ES narėmis, teisinis pagrindas yra SESV 212 straipsnio 2 dalis: „1. Nepažeisdama kitų Sutarčių nuostatų ir ypač 208–211 straipsnių nuostatų Sąjunga įgyvendina ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis, išskyrus besivystančias šalis, ypač finansinės pagalbos, veiksmus. Tokie veiksmai atitinka Sąjungos bendradarbiavimo vystymosi labui politiką ir yra vykdomi vadovaujantis jos išorės veiksmų principais ir tikslais. Sąjungos ir valstybių narių veiksmai vienas kitą papildo ir sustiprina. 2. Europos Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, patvirtina 1 dalies įgyvendinimui būtinas priemones.“

Teisinis bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis pagrindas yra SESV 209 straipsnio 1 dalis: „1. Europos Parlamentas ir Taryba, sprenddami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, patvirtina priemones, būtinas bendradarbiavimo vystymosi labai politikai įgyvendinti, kurios gali būti siejamos su daugiametėmis bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis programomis arba teminio pobūdžio programomis.“

Galiausiai pažymėtina, kad, atsižvelgiant į atokiausių regionų socialinės ir ekonominės struktūros padėtį (dėl tam tikrų specifinių šių regionų ypatumų jų vystymasis yra labai apribotas), SESV 349 straipsnyje numatyta galimybė patvirtinti tam tikras konkrečias priemones.

Subsidiarumas ir proporcingumas

Atliekant poveikio vertinimą¹² nustatyta įvairių priežasčių, dėl kurių ES lygmens veiksmais suteikiama pridėtinės vertės nacionalinio lygmens veiksams. Šios priežastys yra tokios:

- daugelyje šalių ERPF ir Sanglaudos fondo lėšomis finansuojama ne mažiau kaip 50 proc. viešųjų investicijų – kitu atveju tos valstybės narės **finansiskai nebūtų pajėgios įgyvendinti tokių investicijų**.
- Nemažas **papildomas poveikis** gali būti jaučiamas už nacionalinių sienų ir regionų ribų, pavyzdžiui, kai investuojama į inovacijas ir MVĮ. Siekiant užtikrinti, kad papildomas poveikis būtų realus, taip pat užtikrinti, kad investicijos nebūtų per mažos, ES lygmeniu tenka atlikti svarbų vaidmenį. Be to, investicijas reikia vykdyti taip, kad papildomas poveikis būtų kuo didesnis.
- Daugumoje regionų, įskaitant labiau išsivysčiusius regionus, nuosekli strateginė investicijų sistema kuriama **pažangiosios specializacijos strategijomis** (RIS3), suteikiančiomis didelę pridėtinę vertę. Šios strategijos rengtos, laikantis reikalavimo rengti strategines ERPF paramos programas, taip pat vykdant atitinkamą išankstinę sąlygą. Iš tiesų tokios strategijos dažniausiai daugiausiai naudos duoda labiausiai išsivysčiusiuose regionuose (ypač šiaurės šalyse, Austrijoje, Vokietijoje, Beniliukso šalyse ir Prancūzijoje).
- **Taip skatinama įgyvendinti ES prioritetus.** Prie to galima priskirti struktūrines darbo rinkų, transporto, aplinkos apsaugos, energetikos, švietimo ir socialinės politikos reformas ir programas, taip pat administravimo aplinkos modernizavimą.
- Naudojantis ERPF lėšomis **piliečiams svarbiose srityse pasiekama konkrečių rezultatų** – „ES biudžetas padeda siekti to, kas europiečiams svarbu“¹³. Pagalba regionams prisitaikyti prie globalizacijos keliamų iššūkių, 2014–2020 m. laikotarpiu suteikta parama 1,1 mln. MVĮ (taip sukurtos 420 000 naujų darbo vietų ir kovojama su skurdu miestuose) – visa tai yra Europos visuomenės prioritetai. Derėtų pažymėti, kad daugelis šių rezultatų ypač akivaizdūs už sanglaudos šalių ribų.

Siūlomame reglamente išdėstytos politikos alternatyvos yra proporcingos, nes, be kitų dalykų:

- Europos Komisija programų tiesiogiai nevaldo – programos įgyvendinamos kartu su valstybėmis narėmis, užmezgus su jomis partnerystės ryšius (pagal pasidalijamojo valdymo principą);

¹² Daugiau informacijos pateikta Poveikio vertinimo ataskaitos 3.1 skyriuje dėl ERPF ir Sanglaudos fondo subsidiarumo ir pridėtinės vertės.

¹³ Žr. Komisijos diskusijoms skirtą dokumentą dėl ES finansų ateities, COM(2017) 358 *final*, 2017 6 28. https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_lt.

- mišrios taisyklės (atitinkamos BNR nuostatos ir šis reglamentas) yra daug paprastesnės ir daug darnesnės negu praėjusiu laikotarpiu.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTAISIAIS SUBJEKTAIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2007–2013 m. INTERREG *ex post* vertinimas

Iki 2013 m. pabaigos pagal INTERREG programas finansuota beveik 7 000 projektų, įgyvendintų pagrindinėse strategijoje „Europa 2020“ apibrėžtose politikos srityse. Įgyvendinti ekonominių klasterių kūrimo ir plėtros, kompetencijos centrų steigimo, aukštojo mokslo ir mokymo centrų, mokslinių tyrimų centrų ir konsultacines paslaugas verslo subjektams ir startuoliams teikiančių tarpvalstybinių tinklų bendradarbiavimo projektai. Įgyvendinta maždaug 1300 aplinkos apsaugos projektų, įskaitant gamtinių išteklių (taip pat jūrų ir upių baseinų) valdymo kartu su tarptautinėmis organizacijomis projektus, bendradarbiavimo veiksmus siekiant pašalinti gamtinio pavojaus riziką, kovos su klimato kaita, biologinės įvairovės apsaugos veiksmus ir bandomąsias atsinaujinančiosios energijos išteklių kūrimo iniciatyvas.

INTERREG programos padėjo patobulinti įvairias sritis, įskaitant paslaugų prieinamumą, bendrą švietimą ir mokymą, didesnę apsaugą nuo aplinkos ir žmogaus keliamos rizikos. Pagerėjo MVĮ tarptautinimas, ypač pasienio regionuose. Programos taip pat padėjo padaryti platesnį poveikį, ypač tuo, kad pašalintos konkrečios bendradarbiavimo kliūtys (daugiausia kultūrinės ir fizinės), sustiprinta socialinė integracija.

Atliekant *ex post* vertinimą taip pat nustatyta, kad:

1. INTERREG programos išliko labai plačios, pagal jas dažnai buvo ypač siekiama plėtoti bendradarbiavimą ir ryšius. Siekiant sanglaudos politikos tikslų, svarbu tinkamai suderinti bendradarbiavimą (jis išlieka svarbiausiu INTERREG elementu) ir mokymąsi.
2. Nustatant, kuriuos regionus remti, regis, nedaug dėmesio skirta funkcinio regiono arba teritorijos idėjai. Vis dėlto, tai yra itin svarbu, turint galvoje, kokios naudos gali duoti tarpvalstybinis ir tarptautinis bendradarbiavimas.
3. Pagal daugumą programų priimant sprendimus, kuriuos projektus remti, laikytasi principo „iš apačios į viršų“. Dėl to buvo sunku laikytis darnios strategijos, pagal kurią būtų toliau stiprinamas atitinkamų regionų ekonominis vystymasis ir socialinė, ekonominė bei teritorinė integracija, nors pavieniais projektais tam tikras indėlis įneštas.
4. INTERREG programos labai mažai koordinuotos su pagrindinėmis programomis. Dėl to prarasta galimybė vienas programas papildyti kitomis ir sustiprinti jų poveikį vystymuisi.

Šiuos trūkumus stengiamasi pašalinti 2014–2020 m. programavimo laikotarpio reglamentais. Pirmiausia pažymėtina, kad rezultatų ir veiklos plane reikėtų užtikrinti, kad fondai būtų labiau sutelkti nedideliame skaičiui politikos tikslų siekti, intervencijos logika būtų labai aiški nuo pat pradžių, o rezultatai būtų išmatuojami.

2021–2027 m. laikotarpiu bus stengiamasi dar labiau stiprinti bendradarbiavimą. To bus siekiama pirmiausia šiomis priemonėmis:

1. koreguojant INTERREG programų architektūrą, kad būtų geriau atsižvelgta į funkcinės teritorijas. Tarpvalstybinės programos bus geriau suderintos, kad išteklius

būtų galima sutelkti prie sausumos sienų, per kurias užmegzti intensyvus tarpvalstybiniai ryšiai. Pagal naujas jūrų programas sujungus tarpvalstybinio ir tarptautinio bendradarbiavimo įvairiuose jūrų baseinuose lygmenis bus stiprinamas jūrų sritys bendradarbiavimas;

2. įtraukiant tarpvalstybinį bendradarbiavimą į vykdomą Komisijos komunikatą „Ekonomikos augimo ir sanglaudos skatinimas ES pasienio regionuose“¹⁴ (toliau – Pasienio regionų komunikatas) aprašytą politikos darbą. Programose dėmesį sutelkiant į pasienio regionų piliečiams bei verslo subjektams tiesiogiai aktualius veiksmus;
3. stiprinant tarptautinio bendradarbiavimo ir bendradarbiavimo jūrų srityje INTERREG programas, skirtas toms pačioms funkcinėms teritorijoms, kaip esamos makroregioninės strategijos (MRS). Geriau suderinant finansavimą ir MRS prioritetus;
4. stiprinant tarpregioninį bendradarbiavimą inovacijų tikslais, kaip nurodyta Komisijos komunikate „Inovacijų stiprinimas Europos regionuose: atsparus, integracinis ir tvarus teritorinio lygmens ekonomikos augimas“¹⁵. Tuo tikslu bus pasiūlyta nauja tarpregioninė priemonė, pagal kurią būtų remiami pažangiosios specializacijos strategijų (S3) dalyvių klasteriai, taip siekiant paskatinti inovacijas ir Europos rinkoje pasiūlyti novatoriškus produktus bei procesus;
5. BNR ir ERPF reglamentuose bus toliau raginama stiprinti ir remti glaudesnę INTERREG programų ir investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą programų koordinavimą. To bus siekiama užtikrinant, kad pagal šias programas finansuojamuose prioritetuose bendradarbiavimo veiksmams būtų skiriama daug dėmesio.

Patirtis, įgyta įgyvendinant 2014–2020 m. PNPP

Pagal PNPP aktyviai skatinamas teritorinis bendradarbiavimas, pavyzdžiui, bendradarbiavimas pagal tarpvalstybines programas, tarptautinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo programas ir makroregionines strategijas. Pridėtinė vertė akivaizdi. Svarbiausi plėtros proceso aspektai – taikinimas ir pasitikėjimo stiprinimas Vakarų Balkanuose, geografinių ir psichologinių kliūčių naikinimas, gerų kaimyninių santykių plėtojimas – remiami tik pagal ES programas, o kitų paramos teikėjų neremiami.

¹⁶ **2007–2013 m. EKPP TB programų ex post vertinimas**

2007–2013 m. įgyvendinta 13 EKPP TB programų buvo skirtos 9 ES sausumos sienas, 3 jūros baseinus ir vieną jūros sieną. Bendrai EKPP, ERPF ir PNPP lėšomis buvo skirta 947,2 mln. EUR finansinių išteklių. Dalyvaujančių šalių ir (arba) projektų paramos gavėjų įnašai iš viso siekė 1,2 mlrd. EUR. Programose dalyvavo 34 šalys, 19 ES valstybių narių ir 12 iš 16 kaimynystės šalių partnerių, taip pat Norvegija, Rusija ir Turkija.

¹⁴ Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Ekonomikos augimo ir sanglaudos skatinimas ES pasienio regionuose“, COM(2017) 534 *final*, 2017 9 20.

¹⁵ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Inovacijų stiprinimas Europos regionuose: atsparus, integracinis ir tvarus teritorinio lygmens ekonomikos augimas“, COM(2017) 376 *final*, 2017 7 18.

¹⁶ Remiantis 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1638/2006, išdėstančiu bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (OL L 310, 2006 11 9, p. 1).

Iš viso šiuo laikotarpiu pagal programas finansuotas 941 projektas, o sudarytų sutarčių bendra suma siekė 910 mln. EUR (2017 m. balandžio mėn. duomenimis), iš jų 38 proc. lėšų skirta projektams, kuriais skatinamas ekonominis vystymasis, 32 proc. skirta aplinkai, 19 % – socialinei plėtrai, o 11 proc. – saugumo klausimams. Didžioji dalis ES finansavimo (70 proc.) skirta standartiniams projektams, atrinktiems per kvietimus teikti pasiūlymus. Didelio masto infrastruktūros projektų sutartims skirta 22 proc. visų ES lėšų (apie 195 mln. EUR), o strateginiams projektams skirta dalis buvo maža (sutarčių sudaryta už 8 proc. ES lėšų). Iš viso buvo 867 standartiniai projektai, 51 didelio masto infrastruktūros projektas ir 23 strateginiai projektai. Kvietimų teikti pasiūlymus dalyvių skaičius buvo labai didelis (iš viso dėl visų programų buvo pateikta daugiau kaip 7000 paraiškų), tai rodo didelį suinteresuotųjų šalių susidomėjimą tarpvalstybiniu bendradarbiavimu reikalavimus atitinkančiose teritorijose. Iš viso EKPP TB dalyvavo 4 569 organizacijos iš 36 skirtingų valstybių, iš jų 2 106 buvo šalys partnerės.

ex post įvertinime palankiai atsiliepta dėl didelio tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektų skaičiaus ir įvairovės, ir, palyginti su ankstesniu laikotarpiu, dėl tvirto pagrindo bendradarbiauti su institucijomis, atsakingomis už daug metų vykdomas programas, ir su patyrusiais paramos gavėjais. Be to, įvertinime nustatyta, kad nėra pakankamai duomenų apie EKPP TB programų pasiektus rezultatus, vėlavimo įgyvendinti programas ir projektus atvejus, ir bendrai apibrėžti programos tikslai ir kvietimų prioritetai, dėl kurių sumažėjo bendras poveikis. Į kai kuriuos iš šių elementų jau buvo atsižvelgta dabartinio 2014–2020 m. laikotarpio programose.

Naujam programavimo laikotarpiui rekomenduojama aiškiau nurodyti programų tikslumą ir poveikį, siekti didesnės sąveikos su kitomis ES priemonėmis ir politika, padidinti stambių infrastruktūros projektų pridėtinę vertę, padidinti programų veiksmingumą, patobulinti veiklos rezultatų planus ir stebėsenos bei vertinimo praktiką, suintensyvinti programoms skiriamą techninę pagalbą ir paramą.

2014–2020 m. EKPP TB programų vidurio laikotarpio peržiūra

Atlikus 2014–2020 m. EKPP TB programų vidurio laikotarpio peržiūrą nustatyta, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo strategija ir toliau atitinka ES politikos sistemą ir suteikia galimybę reaguoti į regione vykstančius pokyčius. Iš tikrųjų piliečių, vietos valdžios institucijų ir pilietinės visuomenės atstovų bendradarbiavimas tarpvalstybiniu mastu abipus ES sienos yra teigiamas reiškinys, net ir tais atvejais, kai gali būti sudėtinga plėtoti platesnio masto dvišalius santykius. Nors programos buvo rengiamos ir įgyvendinamos lėčiau nei buvo iš pradžių suplanuota, partneriai pripažįsta, kad, palyginti su ankstesniais metais, šis procesas patobulėjo ir toliau esama didelio pasiryžimo sėkmingai įgyvendinti programas.

Konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais

Viešos konsultacijos internetu vyko 2018 m. sausio 10 d. – kovo 9 d. Per konsultacijas aptarta sanglaudos politika, t. y. ERPF, Sanglaudos fondas ir ESF, įskaitant ETB/INTERREG aspektus.

- Aptariant svarbiausius uždavinius, didžiausia dalis (94 proc.) nurodė, kad labai svarbus arba gana svarbus uždavinys yra „mažinti regionų skirtumus“. Kiek mažesnė dalis (91 proc.) respondentų nurodė, kad labai svarbūs arba gana svarbūs uždaviniai yra „mažinti nedarbą, kurti kokybiškas darbo vietas ir darbo jėgos judumą“ ir „skatinti socialinę įtrauktį ir kovoti su skurdu“.

- Aptariant kitus uždavinius, nurodyta (61 proc. respondentų), kad sėkmingiausiai sprendžiamas uždavinys „Skatinti mokslinius tyrimus ir inovacijas“, taip pat (59 proc. respondentų) uždavinys „Teritorinis bendradarbiavimas“.
- 76 proc. respondentų nuomone, fondais kuriama didelė arba gana didelė pridėtinė vertė, mažiau negu 2 proc. respondentų mano, kad fondai nesuteikia jokios pridėtinės vertės.
- Nurodyta (86 proc. respondentų), kad pati svarbiausia kliūtis, trukdanti pasiekti tikslus, yra sudėtingos procedūros. Toliau rikiuojasi audito ir kontrolės procedūros (68 proc. respondentų) ir nepakankamas lankstumas reaguojant į nenumatytas aplinkybes (60 proc. respondentų).
- Aptariant paprastinimą, daugiausiai (90 proc.) respondentų žymėjo variantą „mažiau taisyklių, aiškesnės ir trumpesnės taisyklės“, kiti respondentai (79 proc.) žymėjo variantą „ES fondų taisyklių suderinimas“ ir (76–77 proc.) variantą „didesnis lankstumas“ skirstant išteklius programai ir programos viduje.

Atsakydami į atvirus klausimus, respondentai iš esmės labai pritarė:

- tam, kad sanglaudos politika būtų skirta visiems regionams (vis dėlto, ir toliau daugiau dėmesio skiriant mažiau išsivysčiusiems regionams);
- politikos inovacijoms, įskaitant pažangiosios specializacijos strategijas ir, bendriau tariant, pažangias investicijas;
- tam, kad parama ir toliau būtų telkiama pagal temas ir šis principas būtų plėtojamas;
- tam, kad dėmesys būtų skiriamas vietos uždaviniams (ypač tvariai miestų plėtrai);
- tarpregioniniam bendradarbiavimui: ir tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, ir bendradarbiavimui Europos viduje. Šis bendradarbiavimas itin svarbus pažangiajai specializacijai – inovacijos aukštųjų technologijų sektoriuose dažnai priklauso nuo keitimosi informacija tarp visoje Europoje veikiančių klasterių ar žinių centrų ir papildomo jų bendradarbiavimo poveikio.

Šie klausimai sprendžiami šiuo siūlomu reglamentu. Jame:

- dėmesys toliau sutelkiamas į regionų skirtumų mažinimą ir regionams visoje Europoje kylančius uždavinius;
- parama ir toliau telkiama pagal temas ir tai yra skatinama – vadovaujantis pažangiosios specializacijos strategijomis dėmesį skatinama sutelkti į pažangų augimą, mažo anglies dioksido technologijų plėtojimą ir darnų vystymąsi;
- toliau remiamas tarpregioninis bendradarbiavimas, įtraukiant pažangiąją specializaciją, ir
- skatinama integruotomis teritorinėmis ir vietos strategijomis grindžiama vietos plėtra, raginama siekti tvarios miestų plėtros ir stiprinti šios srities gebėjimus.

BNR taip pat bus nustatyta ERPF skirta sistema, siekiant:

- supaprastinti sudėtingas ERPF procedūras;

- padidinti lankstumą sprendžiant naujus uždavinius ir
- suderinti įvairiems ES fondams, kuriems jis taikomas, skirtas taisykles.

Poveikio vertinimas

Biudžeto sumažinimo 7 proc. galimybės:

- 1 galimybė. Sumažinti labiau išsivysčiusiems regionams skiriamą įnašą.
- 2 galimybė. Išlaikyti paramą pagrindinėse srityse (paramos telkimas pagal temas) ir sumažinti paramą kitose teminėse srityse.

2 galimybė yra tinkamiausia dėl, be kita ko, šių priežasčių:

- siekio dėmesį toliau sutelkti į tas temas, pagal kurias sukurama didžiausia ES pridėtinė vertė ir pagal kurias, sprendžiant pagal vertinimo duomenis, politika padarė didžiausią poveikį.
- Daugelis didžiausių uždavinių (globalizacijos ir ekonominės pertvarkos, perėjimo prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, aplinkos apsaugos uždaviniai, su migracija ir skurdžiomis miestų vietovėmis susiję uždaviniai) daugeliui ES regionų, įskaitant labiau išsivysčiusius regionus, kyla vis dažniau. ES investicijos yra reikalingos, kartu tai – solidarumo ženklas.
- Kritinės masės išsaugojimas – vienam gyventojui tenkanti investicijų į labiau išsivysčiusius regionus dalis jau yra nedidelė.
- Per viešas konsultacijas didžioji dalis suinteresuotųjų subjektų pritarė tam, kad ERPF lėšomis būtų remiami visi regionai. Tokia pozicija taip pat užtikrinamas didesnis sanglaudos politikos fondų matomumas visose valstybėse narėse.

Supaprastinimas

Per neseniai parengtą tyrimą¹⁷ surinkta duomenų, kad su ERPF yra susijusios nemažos administracinės išlaidos – jos sudaro vidutiniškai 3 proc. programos išlaidų. Paramos gavėjams (įskaitant MVI) tenka didesnė administracinė našta.

ERPF taikoma tvarka bus daugiausia supaprastinta pagal BNR. Daugelį supaprastinimų iš anksto kiekybiškai finansiškai įvertinti sudėtinga, tačiau tyrime įvertinta, kad:

- perėjus prie supaprastinto ERPF išlaidų apmokėjimo (arba mokėjimų, pagrįstų sąlygų vykdymu) bendrą administracinių išlaidų sumą būtų galima labai sumažinti – jei tomis galimybėmis būtų naudojamos tarpvalstybiniu lygiu, išlaidos galėtų sumažėti 20–25 proc.;
- taikant proporcingesnius kontrolės ir audito metodus labai sumažėtų „mažos rizikos“ programų patikrinimų skaičius ir audito našta. Dėl to bendra ERPF administracinių išlaidų suma sumažėtų 2–3 proc., o programų, kurioms tai aktualu, išlaidos – daug didesne dalimi.

Dar vienas svarbus supaprastinimo aspektas yra tai, kad pagal šį pasiūlymą (kaip paaiškinta pirmiau) būtų sujungta ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių parama.

E. sanglauda ir keitimasis duomenimis

¹⁷ *Spatial Foresight & t33 'New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results'.*

2014–2020 m. programavimo laikotarpiu reikėjo sukurti elektroninio keitimosi duomenimis tarp paramos gavėjų ir vadovaujančiųjų institucijų ir tarp įvairių valdymo ir kontrolės sistemos institucijų sistemą. Siūlomame reglamente į tai atsižvelgiama ir tam tikri su duomenų rinkimu susiję aspektai plėtojami toliau. Visi įgyvendinimo pažangai stebėti reikalingi duomenys, įskaitant programų rezultatus ir vykdymo duomenis, dabar bus perduodami elektroniniu būdu kas du mėnesius. Vadinasi, atvirų duomenų platforma bus atnaujinama beveik tikruoju laiku.

Duomenys apie paramos gavėjus ir veiksmus taip pat bus skelbiami elektroniniu formatu, vadovaujančiosios institucijos tvarkomoje interneto svetainėje.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šiuo pasiūlymu nedaromas joks poveikis biudžetui. Pasiūlyme dėl ERPF ir Sanglaudos fondo reglamento nurodytas poveikis ERPF (tai pagrindinis veiksmų, kuriems taikomas šis pasiūlymas, finansavimo šaltinis) biudžetui.

5. REGLAMENTO TURINIO SANTRAUKA

Didelė ERPF paramos teikimo ir įgyvendinimo tvarkos dalis aprašyta BNR. Todėl skaitant šį siūlomą reglamentą į tai reikia atsižvelgti. Šiame reglamente pagrindinis dėmesys sutelkiamas į pagrindinius įgyvendinimo ir bendradarbiavimo klausimus. Tai:

- penkių komponentų apibrėžimas ir geografinė aprėptis;
- konkretūs INTERREG tikslai ir aprėptis;
- BNR taisyklių dėl programavimo, programų institucijų, valdymo, kontrolės ir finansų valdymo pritaikymas; ir
- ES išorės finansavimo priemonių integravimas.

I skyrius. Bendrosios nuostatos (1–13 straipsniai)

Dalykas, taikymo sritis ir INTERREG komponentai

Šiame skyriuje išdėstytas ETB/INTERREG reglamento dalykas ir taikymo sritis. Pirmiausia jame aprašomi penki INTERREG komponentai: Tarpvalstybinis bendradarbiavimas, tarptautinis ir jūrų srities bendradarbiavimas, atokiausių regionų bendradarbiavimas, tarpregioninis bendradarbiavimas ir naujos tarpregioninės investicijos į inovacijas.

Geografinė aprėptis

Komisija daugiau kaip dvejus metus vykdė tyrimus ir konsultacijas – procesas vadintas „tarpvalstybine peržiūra“. Per šį procesą Komisija surinko duomenis, iš kurių matyti, kad paprastai pasienio regionų ekonominės veiklos rezultatai būna prastesni nei kitų tos pačios valstybės narės regionų rezultatai. Pasienio regionuose paprastai būna sunkiau naudotis valstybinių tarnybų, pvz., ligoninių ir universitetų, paslaugomis. Pereiti nuo vienos administracinės ir teisinės sistemos prie kitos daugeliu atvejų vis dar sudėtinga ir brangu.

Atsižvelgdama į tarpvalstybinės peržiūros rezultatus, Komisija parengė Pasienio regionų komunikatą ir jame pasiūlė įvairių konkrečių priemonių, kurių turėtų imtis Europos, nacionalinės, regioninės ir vietos lygmens valdžios institucijos. Viena iš priemonių – „apsvarstyti tarpvalstybinio bendradarbiavimo teisinę sistemą ir finansinę programą“. Komunikate siūloma išnagrinėti, kaip būsimomis finansavimo programomis, įskaitant

INTERREG, būtų galima strateginiu požiūriu labiau prisidėti prie pasienio kliūčių prevencijos ir jų panaikinimo bei tarpvalstybinių viešųjų paslaugų plėtros.

Dėl to pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentą dėmesys bus sutelktas į sausumos sienas, o tarpvalstybinis bendradarbiavimas prie jūrų sienų bus integruotas į išplėstą tarptautinio bendradarbiavimo ir jūrų srities bendradarbiavimo komponentą.

2021–2027 m. pasiūlymuose dėl investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą ir ETB/INTERREG tikslų į šį įsipareigojimą bus atsižvelgta dviem būdais. Pirmą, bendradarbiavimo veiksams programose bus skirta daug daugiau dėmesio. Antra, pasiūlymai padės pagal tarpvalstybines programas daugiau dėmesio negu anksčiau skirti institucijų bendradarbiavimui, pasienio problemų sprendimui, investicijoms į jungtines viešojo intereso paslaugas.

Ištekliai ir bendro finansavimo procentiniai dydžiai

Šiose nuostatose aptarta, kokie ištekliai skiriami iš ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių. Tiems atvejams, kai nepateikiama informacija arba nepasirašomas finansavimo susitarimas dėl išorės INTERREG, nustatytas likusių lėšų grąžinimo mechanizmas. Ypač pažymėtina, kad išorės bendradarbiavimo bendras finansavimas turėtų būti didesnis už bendrą finansavimą siekiant investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslo.

II skyrius. Konkretūs INTERREG tikslai ir paramos telkimas pagal temas (14 ir 15 straipsniai)

Atsižvelgiant į INTERREG ypatumus, išskirti du konkretūs INTERREG tikslai:

- geresnis INTERREG valdymas ir
- saugesnė ir labiau apsaugota Europa.

Siūlomame reglamente taip pat nustatytos konkrečios pagal temas telkiamos paramos procentinės dalys.

III skyrius. Programavimas (INTERREG programos, teritorinė plėtra, veiksmai, mažų projektų fondas ir techninė parama) (16–26 straipsniai)

Šiame skyriuje BNR taisyklės pritaikomos INTERREG programoms. Naujas dalykas – mažų projektų fondas, leidžiantis vietos ir pilietinei visuomenei vykdyti mažus projektus naudojantis supaprastinto išlaidų apmokėjimo galimybėmis.

IV skyrius. Stebėsena, vertinimas, informavimas ir komunikacija (27–35 straipsniai)

Šiame skyriuje BNR taisyklės taip pat pritaikomos INTERREG programoms.

Siekiant užtikrinti nuoseklią veiklos rezultatų stebėseną, siūlomame reglamente taip pat palikti ir patobulinti bendri produkto rodikliai ir pirmą kartą nustatytas bendras rezultato rodiklių rinkinys. Naudojantis šiais rodikliais atvirų duomenų platformoje informaciją apie rezultatus galima teikti tikroju laiku ir palyginti įvairių programų ir valstybių narių rezultatus. Jais taip pat bus remiamasi nagrinėjant veiklos rezultatus ir atliekant sėkmingus vertinimus.

V skyrius. Tinkamumas finansuoti (36–43 straipsniai)

Tinkamumo finansuoti taisyklės, kiek tai įmanoma, turėtų nustatyti kiekviena valstybė narė, o ES lygmeniu turėtų būti nustatytos būtiniausios taisyklės. Tačiau toks principas INTERREG programoms netinka, nes skirtingų nacionalinių taisyklių rinkinių gali būti nuo 2 iki 27, tad

tos taisyklės gali vienos kitoms prieštarauti ir vienos su kitomis nederėti. Todėl šiame skyriuje nustatyta aiški ES, specialiųjų INTERREG programos ir nacionalinių taisyklių dėl tinkamumo finansuoti hierarchija. Išsamios 2014 m. kovo 4 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 481/2014¹⁸ nuostatos integruotos į šį siūlomą reglamentą.

VI skyrius. INTERREG programų institucijos, valdymas ir kontrolė (44–48 straipsniai)

BNR taisyklės dėl programų institucijų, valdymo ir kontrolė pritaikomos INTERREG programoms. Pirmiausia pritaikomos nuostatos dėl vienos audito institucijos – pagal šias nuostatas veiksmų auditas labai supaprastinamas.

VII skyrius. Finansų valdymas, finansinės ataskaitos ir finansinės pataisos (49 ir 50 straipsniai)

INTERREG programoms reikėtų skirti didesnę išankstinę finansavimą negu kitoms sanglaudos politikos programoms ir šį finansavimą skirti operatyviau, nes paramos gavėjai dažnai neturi pakankamai nuosavų išteklių veiksams pradėti. Taip pat reikėtų sukurti išsamią lėšų grąžinimo seką.

VIII skyrius. Trečiųjų valstybių ir UŠT dalyvavimas INTERREG programose pagal pasidalijamojo valdymo principą (51–59 straipsniai)

Įprastais atvejais bus taikomos „įprastos“ ETB/INTERREG taisyklės. Atsižvelgiant į tai, kad ES nepriklausančios šalys, valstybės partnerės arba UŠT neprivalo laikytis ES teisės aktų, tam tikrus aspektus reikia pakoreguoti. Tai turi įtakos programų institucijos, valdymo metodams, tinkamumui finansuoti, dideliems infrastruktūros projektams, viešiesiems pirkimams, finansų valdymui ir finansavimo susitarimų sudarymui.

IX skyrius. Specialios taisyklės dėl netiesioginio valdymo (60-61 straipsniai)

Jos taikomos tarpregioninėms investicijoms į inovacijas ir gali būti taikomos atokiausių regionų bendradarbiavimui.

X skyrius. Baigiamosios nuostatos (62–65 straipsniai)

Tai nuostatos delegavimo, komiteto procedūros ir pereinamojo laikotarpio.

PRIEDAS

Priede pateikta INTERREG programoms skirta forma.

¹⁸ 2014 m. kovo 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 481/2014, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1299/2013 papildomas konkrečiomis bendradarbiavimo programų išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklėmis (OL L 138, 2014 5 13, p. 45).

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl konkrečių nuostatų, taikomų siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo („Interreg“), kuriam skiriamos Europos regioninės plėtros fondo ir išorės finansavimo priemonių lėšos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 178 straipsnį, 209 straipsnio 1 dalį, 212 straipsnio 2 dalį ir 349 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²⁰,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- 1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 176 straipsnyje nustatyta, kad Europos regioninės plėtros fondo (ERDF – ERPF) paskirtis – padėti ištaisyti pagrindinius Sąjungos regionų pusiausvyros sutrikimus. Pagal minėtą SESV straipsnį ir 174 straipsnio antrą ir trečią pastraipą ERPF turi padėti mažinti įvairių regionų išsivystymo skirtumus ir mažinti nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimą; ypatingą dėmesį reikia skirti tam tikrų kategorijų regionams, iš kurių konkrečiai išskiriami pasienio regionai;
- 2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) [naujasis BNR]²¹ išdėstytos ERPF ir tam tikriems kitiems fondams taikomos bendrosios nuostatos, o Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) [naujasis ERPF]²² – nuostatos dėl konkrečių ERPF paramos tikslų ir aprėpties. Dabar reikia priimti specialiąsias nuostatas, susijusias su Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslu (INTERREG), kai viena arba kelios valstybės narės bendradarbiauja abipus sienos, atsižvelgiant į veiksmingą programavimą, įskaitant nuostatas dėl techninės paramos, stebėsenos, vertinimo, komunikacijos, tinkamumo finansuoti, valdymo, kontrolės ir finansų valdymo;
- 3) Sąjungos teritorijoje siekiant remti darnų vystymąsi įvairiais lygmenimis, ERPF lėšomis reikėtų remti tarpvalstybinį bendradarbiavimą, tarptautinį bendradarbiavimą, jūrų srities bendradarbiavimą, atokiausių regionų bendradarbiavimą ir tarpregioninį bendradarbiavimą pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą (INTERREG);

¹⁹ OL C [...], [...], p. [...].

²⁰ OL C [...], [...], p. [...].

²¹ [Nuoroda].

²² [Nuoroda].

- 4) pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentą reikėtų siekti spręsti bendrus drauge pasienio regionuose nustatytus uždavinius ir išnaudoti nepanaudotas pasienio regionų ekonomikos augimo galimybes, kaip pažymėta Komisijos komunikate „Ekonomikos augimo ir sanglaudos skatinimas ES pasienio regionuose“²³ (toliau – Pasienio regionų komunikatas). Tad tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentas turėtų apsiriboti bendradarbiavimu prie sausumos sienų, o tarpvalstybinį bendradarbiavimą prie jūrų sienų reikėtų integruoti į tarptautinio bendradarbiavimo komponentą;
- 5) į tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentą taip pat reikėtų įtraukti bendradarbiavimą tarp vienos ar kelių valstybių narių ir vienos ar kelių šalių ir kitų teritorijų už Sąjungos ribų. Šį reglamentą taikant ir vidaus, ir išorės tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, taikytinos nuostatos dėl valstybių narių programų institucijų, už Sąjungos ribų veikiančių institucijų partnerių ir paramos gavėjų turėtų būti daug paprastesnės ir darnesnės, palyginti su 2014–2020 m. laikotarpiu;
- 6) pagal tarptautinio bendradarbiavimo ir jūrų srities bendradarbiavimo komponentą bendradarbiavimą reikėtų siekti stiprinti veiksmais, kuriais skatinama su Sąjungos sanglaudos politikos prioritetais susijusi integruota teritorinė plėtra, į šį komponentą taip pat reikėtų įtraukti tarpvalstybinį jūrų srities bendradarbiavimą. Tarptautinis bendradarbiavimas turėtų apimti didesnes Sąjungos žemyninės dalies teritorijas, o jūrų srities bendradarbiavimas – teritorijas aplink jūrų baseinus, į jį taip pat reikėtų integruoti 2014–2020 m. programavimo laikotarpio bendradarbiavimą prie jūrų sienų. Kad ankstesnį tarpvalstybinį jūrų srities bendradarbiavimą būtų galima tęsti, jį įtraukus į bendresnę jūrų srities bendradarbiavimo sistemą, reikėtų suteikti kuo daugiau lankstumo, ypač apibrėžiant bendradarbiavimo teritoriją, nustatant konkrečius bendradarbiavimo tikslus, reikalavimus dėl projektų partnerių, kuriant paprogrames ir specialius iniciatyvinius komitetus;
- 7) atsižvelgiant į tarpvalstybinio ir tarptautinio bendradarbiavimo 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu atokiausiuose regionuose patirtį ir tai, kad abiejų komponentų derinimas pagal vieną programą vienoje bendradarbiavimo teritorijoje nepadėjo pakankamai supaprastinti nei programos institucijoms, nei paramos gavėjams taikomos tvarkos, reikėtų sukurti specialų atokiausių regionų komponentą, kad atokiausi regionai galėtų bendradarbiauti su kaimyninėmis šalimis ir teritorijomis veiksmingiausiu ir paprasčiausiu būdu;
- 8) atsižvelgiant į patirtį, įgytą įgyvendinant INTERREG tarpregioninio bendradarbiavimo programas, ir tai, kad toks bendradarbiavimas pagal investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslui skirtas programas 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu buvo nepakankamas, pagal tarpregioninio bendradarbiavimo komponentą dėmesį reikėtų konkrečiau sutelkti į sanglaudos politikos veiksmingumo didinimą. Todėl pagal šį komponentą reikėtų apsiriboti dviem programomis: pagal vieną reikėtų suteikti galimybių įgyti įvairios patirties, taikyti novatoriškus metodus, stiprinti abiejų tikslų programų įgyvendinimo gebėjimus bei skatinti naudotis Europos teritorinio bendradarbiavimo grupėmis, kuriamomis arba ketinamomis kurti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1082/2006²⁴, pagal kitą – tobulinti

²³ Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Ekonomikos augimo ir sanglaudos skatinimas ES pasienio regionuose“, COM(2017) 534 *final*, 2017 9 20.

²⁴ 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) (OL L 210, 2006 7 31, p. 19).

vystymosi tendencijų analizę. Visoje Sąjungoje vykstantį bendradarbiavimą pagal projektus reikėtų integruoti į naują tarpregioninių investicijų ir inovacijas komponentą ir glaudžiai susieti su Komisijos komunikato „Inovacijų stiprinimas Europos regionuose: atsparus, integracinis ir tvarus teritorinio lygmens ekonomikos augimas“²⁵ įgyvendinimu, ypač remti temines pažangiosios specializacijos platformas energetikos, pramonės modernizavimo ir žemės ūkio maisto produktų srityse. Galiausiai pažymėtina, kad integruotas teritorinis vystymasis, sutelktas į funkcines miestų teritorijas arba miestų teritorijas, turėtų būti vykdomas pagal investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslui skirtas programas ir aprašytas viename lydimajame dokumente „Europos miestų iniciatyva“. Abi tarpregioninio bendradarbiavimo komponento programos turėtų apimti visą Sąjungą, galimybę jose dalyvauti taip pat reikėtų suteikti trečiosioms valstybėms;

- 9) reikėtų apibrėžti objektyvius kriterijus, pagal kuriuos būtų galima nustatyti reikalavimus atitinkančius regionus ir teritorijas. Todėl Sąjungos lygmeniu nustatant reikalavimus atitinkančius regionus ir teritorijas, reikėtų remtis bendra Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1059/2003²⁶ nustatyta regionų klasifikavimo sistema;
- 10) būtina toliau remti arba prireikus užmegzti visų lygmenų bendradarbiavimą su Sąjungos kaimyninėmis trečiosiomis valstybėmis, nes toks bendradarbiavimas yra svarbi regioninės plėtros politikos priemonė ir turėtų būti naudingas su trečiosiomis valstybėmis sienas turinčių valstybių narių regionams. Dėl to ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių, PNPP²⁷, KPTBP²⁸ ir UŠTP²⁹, lėšomis reikėtų remti tarpvalstybinio, tarptautinio bendradarbiavimo, jūrų srities bendradarbiavimo, atokiausių regionų bendradarbiavimo ir tarpregioninio bendradarbiavimo programas. ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis teikiama parama turėtų būti grindžiama abipusiškumo ir proporcingumo principais. Tačiau dėl PNPP III TB ir KPTBP TB pažymėtina, kad ERPF parama turėtų būti papildyta bent lygiavertėmis PNPP III TB ir KPTBP TB sumomis, laikantis atitinkamame teisės akte nustatytų maksimalių sumų, t. y. iki 3 proc. PNPP III finansinio biudžeto ir iki 4 proc. KPTBP finansinio biudžeto pagal Kaimynystės geografinę programą, kaip nustatyta KPTBP reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte;
- 11) PNPP III paramą daugiausia reikėtų sutelkti į pagalbą PNPP paramos gavėjams, padedant jiems stiprinti demokratines institucijas ir teisinę valstybę, įgyvendinti teismų sistemos ir viešojo administravimo reformas, užtikrinti pagarbą pagrindinėms teisėms, skatinti lyčių lygybę, toleranciją, socialinę įtrauktį ir nediskriminavimą. Teikiant PNPP paramą reikėtų toliau remti PNPP paramos gavėjų pastangas plėtoti regioninį, makroregioninį ir tarpvalstybinį bendradarbiavimą bei teritorinę plėtrą, be kita ko, įgyvendinant Sąjungos makroregionines strategijas. Be to, teikiant PNPP paramą reikėtų spręsti saugumo, migracijos, sienų valdymo klausimus, užtikrinti

²⁵ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Inovacijų stiprinimas Europos regionuose: atsparus, integracinis ir tvarus teritorinio lygmens ekonomikos augimas“, COM(2017) 376 *final*, 2017 7 18.

²⁶ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo (OL L 154, 2003 6 21, p. 1).

²⁷ Reglamentas (ES) XXX, kuriuo sukuriamas Pasirengimo narystei pagalbos priemonė (OL Lxx, p. y).

²⁸ Reglamentas (ES) XXX, kuriuo sukuriamas Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonė (OL Lxx, p. y).

²⁹ Tarybos sprendimas (ES) XXX dėl užjūrio šalių ir teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos, įskaitant Europos Sąjungos ir Grenlandijos bei Danijos Karalystės santykius (OL L xx, p. y).

galimybę naudotis tarptautine apsauga, dalytis svarbia informacija, stiprinti sienų kontrolę ir bendromis pastangomis kovoti su neteisėta migracija ir neteisėtu migrantų gabenimu;

- 12) dėl KPTBP paramos pažymėtina, kad Sąjunga turėtų plėtoti ypatingus santykius su kaimyninėmis šalimis, taip stengdamasi sukurti Sąjungos vertybėmis grindžiamą gerovės ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi ir taikūs bendradarbiavimo santykiai. Todėl pagal šį reglamentą ir pagal KPTBP reikėtų remti atitinkamų makroregioninių strategijų vidaus ir išorės aspektus. Šios iniciatyvos yra strategiškai svarbios, jomis sukuriamas reikšmingas politinis pagrindas, kuriuo remiantis galima plėtoti tarpusavio atskaitomybės, bendrų įsipareigojimų ir atsakomybės principais grindžiamus santykius su šalimis partnerėmis ir jų tarpusavio santykius;
- 13) svarbu toliau stebėti EIVT ir Komisijos vaidmenį rengiant INERREG programų strateginį programavimą, kurį remia ERPF ir KPTBP, kaip nustatyta Tarybos sprendime 2010/427EU³⁰;
- 14) atsižvelgiant į specifinę Sąjungos atokiausių regionų padėtį, reikia priimti priemones, kuriose būtų išdėstyta, kokiomis sąlygomis šie regionai gali naudotis struktūriniais fondais. Dėl to, siekiant supaprastinti ir paskatinti bendradarbiavimą su kaimynais ir kartu atsižvelgti į Komisijos komunikatą „Sustiprinta ir atnaujinta strateginė partnerystė su ES atokiausiais regionais“³¹, tam tikras šio reglamento nuostatas reikėtų pritaikyti prie ES atokiausių regionų specifikos;
- 15) reikia nustatyti, kokie ištekliai skiriami kiekvienam INTERREG komponentui, įskaitant kiekvienai valstybei narei tenkančią visos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, tarptautiniam bendradarbiavimui, jūrų srities bendradarbiavimui, atokiausių regionų bendradarbiavimui ir tarpregioniniam bendradarbiavimui skiriamos sumos dalį ir valstybėms narėms suteikiamas galimybes lėšas lanksčiai skirstyti tarp komponentų; palyginti su 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu, tarpvalstybiniam bendradarbiavimui skiriamą dalį reikėtų sumažinti, o tarptautiniam bendradarbiavimui ir jūrų srities bendradarbiavimui skiriamą dalį – padidinti, nes į šį komponentą integruojamas jūrų srities bendradarbiavimas, taip pat reikėtų sukurti naują atokiausių regionų bendradarbiavimo komponentą;
- 16) kad ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių parama būtų panaudota kuo veiksmingiau, reikėtų sukurti mechanizmą, pagal kurį būtų organizuojamas paramos grąžinimas, jeigu išorės bendradarbiavimo programų nebūtų galima patvirtinti arba jeigu jas tektų nutraukti, įskaitant bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis programas, kurioms parama nėra teikiama pagal jokią Sąjungos finansavimo priemonę. Taikant tą mechanizmą turėtų būti siekiama užtikrinti optimalų programų veikimą ir kuo didesnę jų priemonių suderinamumą;
- 17) ERPF lėšos pagal INTERREG programas turėtų būti naudojamos konkrečioms sanglaudos politikos tikslus atitinkantiems tikslams siekti. Tačiau konkrečių tikslų sąrašą pagal įvairius teminius tikslus reikėtų pritaikyti pagal specifinius INTERREG poreikius, o kad būtų galima imtis ESF remiamo pobūdžio intervencinių priemonių,

³⁰ 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30).

³¹ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Europos investicijų bankui „Sustiprinta ir atnaujinta strateginė partnerystė su ES atokiausiais regionais“ (COM(2017) 623 final, 2017 10 24).

pagal politikos tikslą „Socialiai atsakingesnė Europa, įgyvendinant Europos socialinių teisių ramstį“, reikėtų nustatyti papildomus konkrečius tikslus;

- 18) atsižvelgiant į unikalias ir specifines Airijos salos aplinkybes ir siekiant remti Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimą pagal Didžiojo penktadienio susitarimą, turėtų būti tęsiama nauja tarpvalstybinė programa PEACE PLUS ir būti grindžiama ankstesne Airijos ir Šiaurės Airijos pasienio grafysčių veikla, susijusia su ankstesnėmis programomis. Atsižvelgiant į programos praktinę svarbą reikia užtikrinti, kad pagal ją remiant taiką ir susitaikymą, ERPF lėšomis taip pat turėtų būti prisidedama, visų pirma bendruomenių sanglaudai skatinti skirtais veiksmais, prie atitinkamų regionų socialinio, ekonominio ir regioninio stabilumo skatinimo. Atsižvelgiant į programos specifiką, ji turėtų būti valdoma bendrai, o Jungtinės Karalystės įnašas turėtų būti integruotas į programą kaip asignuotosios išorės pajamos. Be to, tam tikros šio reglamento taisyklės dėl veiksmų atrankos neturėtų būti taikomos tos programos veiksams, kuriais remiama taika ir susitaikymas;
- 19) į šį reglamentą reikėtų įtraukti du konkrečius INTERREG tikslus: vieną – siekiant paremti konkretų INTERREG tikslą stiprinti institucijų gebėjimus ir teisinį bei administracinį bendradarbiavimą, ypač, kai jis susijęs su Pasienio regionų komunikato įgyvendinimu, intensyvinti piliečių ir institucijų bendradarbiavimą ir plėtoti bei koordinuoti makroregionines ir jūrų baseinų strategijas, kitą – siekiant spręsti konkrečius išorės bendradarbiavimo klausimus, pavyzdžiui, saugumo, patikimumo, sienos kirtimo valdymo ir migracijos;
- 20) kad INTERREG poveikis būtų kuo didesnis, didžiąją Sąjungos paramos dalį reikėtų sutelkti nedideliui skaičiui politikos tikslų siekti;
- 21) nuostatas dėl INTERREG programų rengimo, tvirtinimo ir keitimo, teritorinės plėtos, veiksmų atrankos, stebėsenos ir vertinimo, programų institucijų, veiksmų audito, skaidrumo ir komunikacijos (tokios pačios nuostatos išdėstytos Reglamente (ES) [naujasis BNR]) reikėtų pritaikyti pagal INTERREG programų specifiką;
- 22) 2014–2020 m. programų laikotarpio nuostatas dėl to, kokius veiksmus reikėtų laikyti iš tikrųjų bendrais veiksmais ir bendradarbiavimu, taip pat nuostatas dėl partnerystės įgyvendinant INTERREG veiksmus ir pagrindinio partnerio įsipareigojimų reikėtų palikti galioti. Tačiau INTERREG partneriai turėtų bendradarbiauti visais keturiais lygmenimis (rengimo, įgyvendinimo, personalo telkimo ir finansavimo), o pagal atokiausių regionų bendradarbiavimo komponentą – trimis iš keturių lygmenų, nes taip ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių paramą būtų paprasčiau suderinti ir programų, ir veiksmų lygmenimis;
- 23) taisyklės, pagal kurias reglamentuojami mažų projektų fondai – šie fondai veikia nuo pat INTERREG sukūrimo, tačiau jiems niekada nebuvo taikomos specialiosios nuostatos – reikėtų išdėstyti aiškiau. Kaip nurodyta Europos regionų komiteto nuomonėje „Žmonių tarpusavio ryšiais pagrįsti projektai ir nedidelės apimties projektai pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas“³², mažų projektų fondams tenka svarbus vaidmuo didinant piliečių ir institucijų tarpusavio pasitikėjimą, jais kuriama didelė Europos pridėtinė vertė ir daug prisidedama prie bendro tarpvalstybinio bendradarbiavimo programų tikslo įveikti sienų sudaromas kliūtis ir

³² 2017 m. liepos 12 d. Europos regionų komiteto nuomonė „Žmonių tarpusavio ryšiais pagrįsti projektai ir nedidelės apimties projektai pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas“ (OL C 342, 2017 10 12, p. 38).

integruoti pasienio teritorijas bei jų piliečius. Kad galutiniams naudos gavėjams, kurie dažnai nėra pratę prašyti Sąjungos lėšų, būtų paprasčiau valdyti mažų projektų finansavimą, reikėtų nustatyti, kad iki tam tikros slenkstinės ribos privaloma taikyti supaprastintą išlaidų apmokėjimo tvarką ir fiksuotąsias sumas;

- 24) kadangi programose dalyvauja daugiau negu viena valstybė narė, todėl padidėja administracinės išlaidos, ypač susijusios su kontrole ir vertimu raštu, viršutinė techninės paramos išlaidų riba turėtų būti aukštesnė už ribą, nustatytą pagal investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslą. Siekiant kompensuoti didesnes administracines išlaidas, valstybės narės turėtų būti raginamos, kai įmanoma, mažinti administracinę bendrų projektų įgyvendinimo naštą. Be to, tam, kad būtų galima užtikrinti pakankamą veiksmingos techninės paramos veiklos finansavimą, INTERREG programoms, kurioms skiriama ribota Sąjungos parama, arba išorės tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms reikėtų skirti tam tikrą minimalią techninės paramos sumą;
- 25) pagal 2016 m. balandžio 13 d. tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 ir 23 dalis, vertinant fondus, reikia remtis informacija, surinkta vykdant specialius stebėsenos reikalavimus, kartu reikėtų vengti pernelyg intensyvaus reglamentavimo ir administracinės naštos, ypač valstybėms narėms. Jeigu to reikia, į reikalavimus galima įtraukti išmatuojamus rodiklius, pagal kuriuos būtų vertinamas praktinis fondų poveikis;
- 26) remiantis 2014–2020 m. programavimo laikotarpio patirtimi, reikėtų toliau laikytis aiškos taisyklių dėl išlaidų tinkamumo finansuoti hierarchijos ir kartu laikytis principo, kad taisyklės dėl išlaidų tinkamumo finansuoti nustatomos Sąjungos lygmeniu arba visai INTERREG programai, taip siekiant išvengti bet kokio galimo skirtingų reglamentų, taip pat reglamentų ir nacionalinių taisyklių nesuderinamumo arba prieštaravimų. Papildomų vienos valstybės narės priimamų taisyklių, taikomų tik tos valstybės narės paramos gavėjams, aprėptis turėtų būti kuo mažesnė. Ypač pažymėtina, kad 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui priimto Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 481/2014³³ nuostatas reikėtų įtraukti į šį reglamentą;
- 27) valstybės narės reikėtų paraginti perduoti vadovaujančiosios institucijos funkcijas Europos teritorinio bendradarbiavimo grupei arba įkurti tokią grupę (kaip kitus tarpvalstybinius juridinius asmenis), kuri būtų atsakinga už paprogramės valdymą, integruotas teritorines investicijas, vieną ar kelis mažų projektų fondus arba atliktų vienintelio partnerio funkcijas;
- 28) norint toliau laikytis 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu taikytos mokėjimo sekos, t. y. sekos, pagal kurią Komisijos mokėjimai pagrindiniam partneriui vykdomi per tvirtinančiąją instituciją, vykdant apskaitos funkcijas toliau turėtų būti laikomasi tos mokėjimų sekos. Sąjungos paramą reikėtų mokėti pagrindiniam partneriui, nebent dėl to pagrindiniam partneriui ir kitiems partneriams tektų mokėti dvigubus konvertavimo į eurus ir pakartotinio konvertavimo į kitą valiutą (ar atvirkščiai) mokesčius;
- 29) pagal Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [63 straipsnio 9 dalį] konkreitiems sektoriams skirtose taisyklėse reikia atsižvelgti į Europos teritorinio bendradarbiavimo

³³ 2014 m. kovo 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 481/2014, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1299/2013 papildomas konkrečiomis bendradarbiavimo programų išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklėmis (OL L 138, 2014 5 13, p. 45).

(INTERREG) programų poreikius, pirmiausia susijusius su audito funkcijomis. Todėl nuostatas dėl metinės audito nuomonės, metinės kontrolės ataskaitos ir veiksmų audito reikėtų supaprastinti ir labiau pritaikyti prie tokių daugiau negu vienai valstybei narei skirtų programų;

- 30) reikėtų nustatyti aiškią finansinės atsakomybės už paramos susigrąžinimą už pažeidimus seką – paramą vienintelis partneris arba kiti partneriai grąžina Komisijai per pagrindinį partnerį ir vadovaujančiąją instituciją. Reikėtų išdėstyti nuostatas dėl valstybių narių, trečiųjų valstybių ir valstybių partnerių arba užjūrio šalių ir teritorijų (toliau – UŠT) atsakomybės, jeigu lėšų susigrąžinti iš vienintelio partnerio, kito partnerio arba pagrindinio partnerio nepavyksta ir jeigu tokiu atveju lėšas vadovaujančiai institucijai grąžina valstybė narė. Todėl pagal INTERREG programas paramos gavėjų lygmeniu nesusigrąžinamų sumų nėra. Tačiau reikia aiškiau nustatyti, kaip elgtis, jeigu valstybė narė, trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT negrąžina lėšų vadovaujančiai institucijai. Taip pat reikėtų aiškiau nustatyti su lėšų susigrąžinimu susijusius pagrindinio partnerio įsipareigojimus. Ypač pažymėtina, kad vadovaujančiai institucijai neturėtų būti leidžiama įpareigoti pagrindinį partnerį pradėti teismines procedūras kitoje šalyje;
- 31) kad ir dalyvaujančiose valstybėse narėse, ir trečiosiose valstybėse, valstybėse partnerėse arba UŠT dažniausiai būtų galima taikyti bendrą taisyklių rinkinį, reikėtų nustatyti, kad šis reglamentas taip pat taikomas trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT dalyvavimui, nebent konkrečiame šio reglamento skyriuje išdėstytos specialios taisyklės. Institucijas trečiosiose valstybėse, valstybėse partnerėse arba UŠT galima steigti pagal INTERREG programų institucijų pavyzdį. Išlaidų tinkamumo finansuoti laikotarpio pradžia turėtų būti susieta su tuo, kada atitinkama trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT pasirašo finansavimo susitarimą. Trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT paramos gavėjų viešieji pirkimai turėtų būti vykdomi laikantis išorės viešiesiems pirkimams taikomų taisyklių, išdėstytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) [naujasis FR-Omnibus]³⁴. Reikėtų nustatyti procedūras, pagal kurias būtų sudaromi finansavimo susitarimai su kiekviena trečiąja valstybe, valstybe partnere arba UŠT, taip pat susitarimai tarp vadovaujančiosios institucijos ir kiekvienos trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT dėl Sąjungos išorės finansavimo priemonių paramos arba dėl trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT papildomo įnašo INTERREG programai, išskyrus nacionalinį bendrą finansavimą;
- 32) nors INTERREG programos, kuriose dalyvauja trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT, turėtų būti įgyvendinamos pagal pasidalijamojo valdymo principą, atokiausių regionų bendradarbiavimo veiksmai gali būti įgyvendinami pagal netiesioginio valdymo principą. Reikėtų išdėstyti konkrečias taisykles dėl to, kaip visas programas arba jų dalį įgyvendinti pagal netiesioginio valdymo principą;
- 33) atsižvelgiant į patirtį, įgytą 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu pagal Europos kaimynystės priemonės tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas įgyvendinant didelius infrastruktūros projektus, procedūras reikėtų supaprastinti. Tačiau Komisijai reikėtų palikti tam tikras su tokių projektų atranka susijusias teises;
- 34) Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus, kad ji galėtų tvirtinti ir keisti INTERREG programų sąrašus, bendrą Sąjungos paramos kiekvienai INTERREG programai sumų sąrašus ir priimti sprendimus dėl INTERREG programų patvirtinimo

³⁴

[Nuoroda].

ir keitimo. Įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai³⁵. Nors šie aktai yra bendro pobūdžio, reikėtų taikyti patariamąją procedūrą, nes jais nuostatos tiksliai įgyvendinamos techniškai;

- 35) siekiant užtikrinti vienodas INTERREG programų tvirtinimo ir keitimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tačiau įgyvendinant išorės tarpvalstybines bendradarbiavimo programas, kai taikytina, reikėtų laikytis Reglamentuose (ES) [PNPP III] ir [KPTBP] nustatytų Komisijos procedūrų dėl sprendimų, kuriais tos programos patvirtinamos pirmą kartą;
- 36) kad tam tikrus neesminius šio reglamento aspektus būtų galima papildyti arba pakeisti, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį reikėtų perduoti įgaliojimus priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiama priede INTERREG programoms skirta forma. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija surengtų reikiamas konsultacijas, taip pat ir su ekspertais, ir kad konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- 37) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. paskatinti valstybių narių bendradarbiavimą tarpusavyje ir su trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis partnerėmis arba UŠT, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

I SKIRSNIS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR INTERREG KOMPONENTAI

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente išdėstytos taisyklės dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG), siekiant paskatinti valstybių narių bendradarbiavimą tarpusavyje Sąjungos viduje ir su gretimomis trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis

³⁵ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

partnerėmis, kitomis teritorijomis arba užjūrio šalimis bei teritorijomis (toliau – UŠT).

2. Siekiant užtikrinti veiksmingą programavimą pagal Europos regioninės plėtros fondo (toliau – ERPF) lėšomis remiamo Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą (pagal INTERREG programas), šiame reglamente taip pat išdėstytos reikiamos nuostatos, įskaitant dėl techninės paramos, stebėsenos, vertinimo, komunikacijos, tinkamumo finansuoti, valdymo, kontrolės ir programų finansų valdymo.
3. Dėl INTERREG programoms skirtos paramos, teikiamos pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (toliau – PNPP III), Kaimynystės, plėtros ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę (toliau – KPTBP) ir visoms užjūrio šalimis ir teritorijomis (UŠT) skirtą finansavimą 2021–2027 m. laikotarpiu, kuris Tarybos sprendimu (ES) XXX nustatytas kaip programa (toliau – UŠTP) (toliau visos trys priemonės kartu – Sąjungos išorės finansinės priemonės), pažymėtina, kad šiame reglamente apibrėžiami papildomi konkretūs tikslai, šių fondų integravimo į INTERREG programas tvarka, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių, UŠT ir jų regionų atitikimo reikalavimams kriterijai ir tam tikros specialiosios įgyvendinimo taisyklės.
4. Dėl ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių (toliau kartu – INTERREG fondai) paramos INTERREG programoms pažymėtina, kad šiame reglamente nustatomi konkretūs INTERREG tikslai, taip pat organizacinė tvarka, valstybių narių, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių, UŠT ir jų regionų atitikimo reikalavimams kriterijai, finansiniai ištekliai ir finansinių išteklių paskirstymo kriterijai.
5. Reglamentas (ES) [naujasis BNR] ir Reglamentas (ES) [naujasis ERPF] taikomi INTERREG programoms, išskyrus atvejus, kai tuose reglamentuose ir šiame reglamente nustatyta kitaip arba Reglamento (ES) [naujasis BNR] nuostatas galima taikyti tik investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslui.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų sąvokų apibrėžtys pateiktos Reglamento (ES) [naujasis BNR] 2 straipsnyje. Kitų vartojamų sąvokų apibrėžtys:
 - 1) PNPP paramos gavėja – į Reglamento (ES) [PNPP III] I priedo sąrašą įtraukta šalis arba teritorija;
 - 2) trečioji valstybė – šalis, kuri nėra Sąjungos valstybė narė ir nėra remiama INTERREG lėšomis;
 - 3) valstybė partnerė – PNPP paramos gavėja arba šalis ar teritorija, kuri įtraukta į Reglamento (ES) [KPTBP] I priedo kaimynystės geografinių teritorijų sąrašą, ir Rusijos Federacija, ir kuriai parama teikiama Sąjungos išorės finansavimo priemonėmis;
 - 4) tarpvalstybinis juridinis subjektas – juridinis subjektas, kurį pagal vienos iš INTERREG programoje dalyvaujančios šalies teisės aktus įsteigė bent dvi dalyvaujančių šalių teritorinės valdžios arba kitokios institucijos.
2. Kai Reglamento (ES) [naujasis BNR] nuostatose vartojama sąvoka „valstybė narė“, šiame reglamente ji reiškia valstybę narę, kurioje yra vadovaujančioji institucija, o kai nuostatose vartojama sąvoka „kiekviena valstybė narė“ arba „valstybės narės“,

jos reiškia atitinkamoje INTERREG programoje dalyvaujančias valstybes nares ir, jei taikoma, trečiąsias valstybes, valstybes partneres ir UŠT.

Kai Reglamento (ES) [naujasis BNR] nuostatose minimi to reglamento [1 straipsnio 1 dalies a punkte] išvardyti fondai arba ERPF, šiame reglamente jie reiškia ir atitinkamą Sąjungos išorės finansavimo priemonę.

3 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG) komponentai

Pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą (INTERREG) ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis remiami šie komponentai:

- 1) tarpvalstybinis gretimų regionų bendradarbiavimas, siekiant skatinti integruotą regioninę plėtrą (1 komponentas):
 - a) vidaus tarpvalstybinis gretimų dviejų arba daugiau sausumos sienos skiriamų valstybių narių arba gretimų sausumos sienos skiriamų bent vienos valstybės narės ir vienos arba kelių 4 straipsnio 3 dalyje nurodytų trečiųjų valstybių regionų bendradarbiavimas arba
 - b) išorės tarpvalstybinis bendradarbiavimas tarp gretimų sausumos sienos skiriamų bent vienos valstybės narės regionų ir vieno iš šių subjektų:
 - i) PNPP paramos gavėjų arba
 - ii) KPTBP lėšomis remiamų valstybių partnerių arba
 - iii) Rusijos Federacijos, kad ji galėtų dalyvauti tarpvalstybiniame bendradarbiavime, kuriam parama teikiama ir KPTBP lėšomis;
- 2) tarptautinis bendradarbiavimas ir jūrų srities bendradarbiavimas didesniuose tarptautiniuose regionuose ir aplink jūrų baseinus, kuriame dalyvauja valstybių narių, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių ir Grenlandijos nacionaliniai, regioniniai ir vietos programos partneriai, siekiant glaudesnės teritorinės integracijos (toliau – 2 komponentas, jeigu kalbama tik apie tarptautinį bendradarbiavimą – 2A komponentas, jeigu kalbama tik apie jūrų srities bendradarbiavimą – 2B komponentas);
- 3) atokiausių regionų bendradarbiavimas tarpusavyje ir su kaimyninėmis trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis partnerėmis, UŠT ar keliomis iš jų, siekiant sudaryti palankesnes kaimyninių regionų integracijos sąlygas (3 komponentas);
- 4) tarpregioninis bendradarbiavimas siekiant didinti sanglaudos politikos veiksmingumą (toliau – 4 komponentas) skatinant:
 - a) keistis patirtimi, novatoriškais metodais ir stiprinti gebėjimus, susijusius su:
 - i) INTERREG programų įgyvendinimu;
 - ii) investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslui skirtų programų įgyvendinimu, ypač kai imamasi tarpregioninių ir tarptautinių veiksmų ir paramos gavėjai yra įsteigti bent dar vienoje valstybėje narėje;
 - iii) Europos teritorinio bendradarbiavimo grupių (ETBG) įkūrimu, veikimu ir naudojimusi jomis;
 - b) plėtros tendencijų analize, atsižvelgiant į teritorinės sanglaudos tikslus;

- 5) tarpreregioninės investicijos į inovacijas, komercinant ir plėtojant tarpreregioninius inovacijų projektus, galinčius paskatinti Europos vertės grandinių plėtrą (toliau – 5 komponentas).

II SKIRSNIS

GEOGRAFINĖ APRĖPTIS

4 straipsnis

Tarpvalstybinio bendradarbiavimo geografinė aprėptis

1. Tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje ERPF lėšomis ketinama remti Sąjungos NUTS 3 lygio regionus, išsidėsčiusius prie vidaus ir išorės sausumos sienų su trečiosiomis valstybėmis arba valstybėmis partnerėmis.
2. Prie jūrų sienų išsidėstę regionai, sujungti jūroje esančia fiksuota jungtimi, taip pat gali dalyvauti tarpvalstybiniame bendradarbiavime.
3. Vidaus tarpvalstybinio bendradarbiavimo INTERREG programos gali apimti Norvegijos, Šveicarijos ir Jungtinės Karalystės regionus, kurie prilygsta NUTS 3 lygio regionams, taip pat Lichtenšteiną, Andorą ir Monaką.
4. Išorės tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje PNPP III arba KPTBP lėšomis ketinama remti atitinkamos valstybės partnerės NUTS 3 lygio regionus, o jei NUTS klasifikacijos nėra, jiems prilygstančias teritorijas, išsidėsčiusias prie visų sausumos sienų tarp valstybių narių ir PNPP III arba KPTBP reikalavimus atitinkančių valstybių partnerių.

5 straipsnis

Tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir jūrų srities bendradarbiavimo geografinė aprėptis

1. Tarptautinio bendradarbiavimo ir jūrų srities bendradarbiavimo atveju ERPF lėšomis ketinama remti Sąjungos NUTS 2 lygio regionus, įskaitant gretimas funkcines teritorijas, atsižvelgiant, kai taikytina, į makroregionines strategijas arba jūrų baseinų strategijas.
2. Tarptautinio bendradarbiavimo ir jūrų srities bendradarbiavimo INTERREG programos gali apimti:
 - a) Islandijos, Norvegijos, Šveicarijos, Jungtinės Karalystės regionus, taip pat Lichtenšteiną, Andorą, Monaką ir San Mariną;
 - b) Grenlandiją;
 - c) Farerų salas,
 - d) valstybių partnerių pagal PNPP III arba KPTBP regionus, nepriklausomai nuo to, ar jie remiami iš ES biudžeto.
3. 2 dalyje nurodyti regionai, trečiosios valstybės arba valstybės partnerės turi būti NUTS 2 lygio regionai, o jei NUTS klasifikacijos nėra, jiems prilygstančios teritorijos.

6 straipsnis

Atokiausių regionų bendradarbiavimo geografinė aprėptis

1. Kai bendradarbiauja atokiausi regionai, ERPF lėšomis remiami visi SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje išvardyti atokiausi regionai.
2. Atokiausių regionų INTERREG programos gali apimti kaimynines valstybes partneres, remiamas pagal KPTBP, arba UŠT, remiamas pagal UŠTP, arba ir vienas, ir kitas.

7 straipsnis

Tarpreregioninio bendradarbiavimo geografinė aprėptis ir tarpreregioninės investicijos į inovacijas

1. Pagal bet kurią 4 komponento INTERREG programą arba tarpreregionines investicijas į inovacijas pagal 5 komponentą ERPF lėšomis remiama visa Sąjungos teritorija.
2. 4 komponento INTERREG programos taip pat gali apimti visą trečiųjų valstybių, valstybių partnerių, 4–6 straipsniuose nurodytų kitų teritorijų arba UŠT, kurios yra remiamos arba neremiamos Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis, teritoriją arba jos dalį.

8 straipsnis

Ketinamų remti INTERREG programų teritorijų sąrašas

1. Pagal 4, 5 ir 6 straipsnius Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriame pateikiamas pagal kiekvieną komponentą ir kiekvieną INTERREG programą suskirstytas ketinamų remti INTERREG programų teritorijų sąrašas. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 63 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
Išorės tarpvalstybinės INTERREG programos nurodomos atitinkamai kaip INTERREG PNPP III TB programos arba INTERREG kaimynystės TB programos.
2. 1 dalyje nurodytame įgyvendinimo akte taip pat pateikiamas Sąjungos NUTS 3 lygio regionų, į kuriuos buvo atsižvelgta skirstant ERPF paramą tarpvalstybiniam bendradarbiavimui prie visų vidaus sienų ir tų išorės sienų, kurioms taikomos Sąjungos išorės finansinės priemonės, sąrašas ir NUTS 3 lygio regionų, į kuriuos atsižvelgta skirstant paramą pagal 9 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytą 2B komponentą, sąrašas.
3. Trečiųjų valstybių, valstybių partnerių regionai arba Sąjungai nepriklausančios teritorijos, kurios negauna ERPF arba Sąjungos išorės finansavimo priemonių paramos, taip pat paminimos 1 dalyje nurodytame sąraše.

III SKIRSNIS

IŠTEKLIAI IR BENDRO FINANSAVIMO PROCENTINIAI DYDŽIAI

9 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui (INTERREG) skiriami ERPF ištekliai

1. Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui (INTERREG) skiriami ERPF ištekliai sudaro 8 430 000 000 EUR iš visų esamų 2021–2027 m. programavimo laikotarpio ERPF, ESF+ ir Sanglaudos fondo išteklių, nustatytų Reglamento (ES) [naujasis BNR] 102 straipsnio 1 dalyje.

2. 1 dalyje nurodyti ištekliai paskirstomi taip:
 - a) 52,7 % (t. y. iš viso 4 440 000 000 EUR) – tarpvalstybiniam bendradarbiavimui (1 komponentas);
 - b) 31,4 % (t. y. iš viso 2 649 900 000 EUR) – tarptautiniam bendradarbiavimui ir jūrų srities bendradarbiavimui (2 komponentas);
 - c) 3,2 % (t. y. iš viso 270 100 000 EUR) – atokiausių regionų bendradarbiavimui (3 komponentas);
 - d) 1,2 % (t. y. iš viso 100 000 000 EUR) – tarpregioniniam bendradarbiavimui (4 komponentas);
 - e) 11,5 % (t. y. iš viso 970 000 000 EUR) – tarpregioninėms investicijoms į inovacijas (5 komponentas).
3. Komisija kiekvienai valstybei narei praneša pamečiui suskirstytą jai tenkančią viso 1, 2 ir 3 komponentų lėšų sumos dalį.

Lėšų paskirstymo pagal valstybes nares kriterijus yra toliau nurodytų regionų gyventojų skaičius:

 - a) pagal 1 komponentą – NUTS 3 lygio regionų, pagal 2B komponentą – NUTS 3 lygio regionų, išvardytų pagal 8 straipsnio 2 dalį priimtame įgyvendinimo akte;
 - b) pagal 2A ir 3 komponentus – NUTS 2 lygio regionų.
4. Kiekviena valstybė narė gali iki 15 proc. savo finansinių asignavimų, skirtų 1, 2 ir 3 komponentams, perkelti iš vieno iš tų komponentų vienam ar keliems kitiems komponentams.
5. Remdamasi pagal 3 dalį praneštomis sumomis, kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją, ar ir kaip ji pasinaudojo 4 dalyje numatyta perkėlimo galimybe, ir apie galutinį jai skirtos lėšų dalies paskirstymą tarp INTERREG programų, kuriose valstybė narė dalyvauja.

10 straipsnis

Keliems fondams taikomos nuostatos

1. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriame išdėsto daugiametę ERPF ir KPTBP arba PNPP III lėšomis remiamų išorės tarpvalstybinių INTERREG programų strategiją. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 63 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

Dėl INTERREG programų, remiamų ERPF ir KPTBP lėšomis, tame įgyvendinimo akte nustatomi Reglamento (ES) [KPTBP] 12 straipsnio 2 dalyje nurodyti elementai.
2. ERPF įnašą išorės tarpvalstybinėms INTERREG programoms, kurias taip pat ketinama remti iš PNPP III finansinio biudžeto, skirto tarpvalstybiniam bendradarbiavimui (PNPP III TB), arba iš KPTBP finansinio paketo, skirto tarpvalstybiniam bendradarbiavimui kaimynystės geografinėje teritorijoje (KPTBP TB), nustato Komisija ir atitinkamos valstybės narės. Kiekvienai valstybei narei nustatytas ERPF įnašas vėliau tarp atitinkamų valstybių narių neperskirstomas.
3. ERPF parama atskiroms išorės tarpvalstybinėms INTERREG programoms skiriama su sąlyga, kad pagal atitinkamą strateginį programavimo dokumentą pagal PNPP III TB ir KPTBP TB priemones bus skirta bent lygiavertė suma. Ta lygiavertė

suma negali viršyti didžiausios PNPP III arba KPTBP teisėkūros procedūra priimtame akte nustatytos sumos.

Tačiau jeigu peržiūrėjus atitinkamą PNPP III arba KPTBP strateginį programavimo dokumentą atitinkama suma likusiais metais sumažinama, suinteresuotoji valstybė narė pasirenka vieną iš šių galimybių:

- a) prašo leisti taikyti 12 straipsnio 3 dalyje nurodytą mechanizmą;
 - b) tęsia INTERREG programą, naudodamasi likusia ERPF, PNPP III TB arba KPTBP TB paramos suma, arba
 - c) derina a ir b punktuose nurodytas galimybes.
4. ERPF, PNPP III TB arba KPTBP TB paramą išorės tarpvalstybinėms INTERREG programoms atitinkantys metiniai asignavimai įtraukiami į atitinkamas 2021 m. biudžeto eilutes.
5. Jeigu Komisija įtraukia specialų finansinį asignavimą, iš kurio pagal Reglamentą (ES) [KPTBP] būtų remiamos valstybės partnerės ar regionai, pagal Tarybos sprendimą [sprendimas dėl UŠT] būtų remiamos UŠT arba būtų remiami ir vieni, ir kiti, stiprinant jų bendradarbiavimą su kaimyniniais Sąjungos atokiausiais regionais pagal Reglamento (ES) [KPTBP] 33 straipsnio 2 dalį arba [sprendimo dėl UŠT] 87 straipsnį arba pagal abu teisės aktus, pagal šį reglamentą, laikantis abipusiškumo ir finansavimo iš KPTBP, UŠT arba abiejų priemonių proporcingumo principų, ERPF lėšas taip pat galima skirti veiksmams, kuriuos pagal Reglamentą (ES) [KPTBP] įgyvendina valstybė partnerė, regionas arba kitas subjektas, pagal [sprendimą dėl UŠT] įgyvendina šalis, teritorija arba kitas subjektas arba, pirmiausia, pagal vieną ar kelias bendras 2, 3 arba 4 komponento INTERREG programas arba pagal 60 straipsnyje nurodytas pagal šį reglamentą sukurtas ir įgyvendinamas bendradarbiavimo priemonės įgyvendina Sąjungos atokiausias regionas.

11 straipsnis

INTERREG programų išteklių sąrašas

1. Remdamasi valstybių narių pagal 9 straipsnio 5 dalį pateikta informacija, Komisija priima įgyvendinimo aktą ir jame pateikia visų INTERREG programų sąrašą, nurodo bendrą visos kiekvienai programai iš ERPF skiriamos paramos ir, kai taikytina, visos iš Sąjungos išorės finansavimo priemonių skiriamos paramos sumą. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 63 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
2. Įgyvendinimo akte taip pat pateikiamas pagal valstybes nares ir Sąjungos išorės finansavimo priemonės suskirstytas pagal 9 straipsnio 5 dalį perkeltų sumų sąrašas.

12 straipsnis

Išteklių grąžinimas ir veiklos nutraukimas

1. Išorės tarpvalstybinėms INTERREG programoms skirti 2022 ir 2023 m. ERPF metiniai asignavimai, dėl kurių Komisijai iki kovo 31 d. nepateikiamos atitinkamų metų programos ir kurie nėra perskirstyti kitai programai, pateikiami pagal tą pačią išorės tarpvalstybinių INTERREG programų kategoriją, skiriami vidaus tarpvalstybinėms INTERREG programoms, kuriose dalyvauja atitinkama valstybė narė arba valstybės narės.
2. Jeigu iki 2024 m. kovo 31 d. kai kurios išorės tarpvalstybinės INTERREG programos Komisijai vis dar nepateikiamos, visos 9 straipsnio 5 dalyje nurodytas

ERPF įnašas, skirtas toms programoms likusiems metams iki 2027 m., kuris nebuvo perskirstytas kitai išorės tarpvalstybinei INTERREG programai, atitinkamai taip pat remiamai pagal PNPP III TB arba KPTBP TB, skiriamas vidaus tarpvalstybinėms INTERREG programoms, kuriose dalyvauja atitinkama valstybė narė arba valstybės narės.

3. Vadovaujantis taikytinomis taisyklėmis ir procedūromis, visos Komisijos jau patvirtintos išorės tarpvalstybinės INTERREG programos nutraukiamos arba asignavimas toms programoms sumažinamas, visų pirma, jei:

- a) nė viena atitinkamoje INTERREG programoje dalyvaujanti valstybė partnerė iki vadovaujantis 57 straipsniu nustatytų terminų nepasirašo atitinkamo finansavimo susitarimo;
- b) INTERREG programos negalima įgyvendinti taip, kaip planuota, dėl joje dalyvaujančių šalių santykių problemų.

Tokiais atvejais 1 dalyje nurodytas ERPF įnašas, atitinkantis įsipareigojimams dar nepriskirtas metinės lėšų dalis arba tais pačiais biudžetiniais metais visiškai arba iš dalies įsipareigojimams priskirtas ir panaikintas metinės lėšų dalis, kurios nebuvo perskirstytos kitai išorės tarpvalstybinei INTERREG programai, atitinkamai taip pat remiamai pagal PNPP III TB arba KPTBP TB, skiriamas vidaus tarpvalstybinėms INTERREG programoms, kuriose dalyvauja atitinkama valstybė narė arba valstybės narės.

4. Jeigu susiklosto bent viena 3 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodyta sąlyga, valstybės partnerės arba Grenlandijos dalyvavimas Komisijos jau patvirtintoje 2 komponento INTERREG programoje nutraukiamas.

Dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, likusios dalyvaujančios valstybės partnerės teikia vieną iš šių prašymų:

- a) visiškai nutraukti INTERREG programą, ypač jeigu pagrindinių joms iškilusių bendrų vystymosi uždavinių neįmanoma pasiekti nedalyvaujant tai valstybei partnerei arba Grenlandijai;
- b) sumažinti asignavimą tai INTERREG programai, vadovaujantis taikytinomis taisyklėmis ir procedūromis;
- c) tęsti INTERREG programą tai valstybei partnerei arba Grenlandijai nedalyvaujant.

Jeigu asignavimas INTERREG programai sumažinamas, kaip nurodyta šios dalies antros pastraipos b punkte, ERPF įnašas, atitinkantis įsipareigojimams dar nepriskirtas metinės lėšų dalis, perskirstomas kitai 2 komponento INTERREG programai, kurioje viena ar daugiau atitinkamų valstybių narių dalyvauja, arba, jei valstybė narė dalyvauja tik vienoje 2 komponento INTERREG programoje, vienai ar kelioms vidaus tarpvalstybinėms INTERREG programoms, kuriose dalyvauja toji valstybė narė.

5. Pagal šį straipsnį sumažintas PNPP III, KPTBP arba UŠTP įnašas naudojamas atitinkamai pagal Reglamentus (ES) [PNPP III], [KPTBP] arba Tarybos sprendimą [UŠT].
6. Jeigu trečioji valstybė arba valstybė partnerė, prisidedanti prie INTERREG programos nacionaliniais ištekliais, kurie nėra nacionalinis bendras ERPF arba Sąjungos išorės finansavimo priemonės paramos finansavimas, INTERREG

programos įgyvendinimo laikotarpiu sumažina tą įnašą apskritai ar jau atrinktiems bendriems veiksams ir, gavusi 22 straipsnio 6 dalyje nurodytą dokumentą, dalyvaujanti valstybė narė arba valstybės narės prašo taikyti vieną iš 4 dalies antroje pastraipoje nurodytų galimybių.

13 straipsnis

Bendro finansavimo procentiniai dydžiai

Nė vienos INTERREG programos bendro finansavimo procentinė dalis negali būti didesnė negu 70 %, nebent Reglamentuose (ES) [PNPP III], [KPTBP] arba Tarybos sprendime [UŠTP] arba kuriame nors pagal juos priimtame akte išorės tarpvalstybinėms INTERREG programoms arba 3 komponento INTERREG programoms nustatyta didesnė procentinė dalis.

II SKYRIUS

Konkretūs INTERREG tikslai ir paramos telkimas pagal temas

14 straipsnis

Konkretūs INTERREG tikslai

1. ERPF lėšomis, laikantis Reglamento (ES) [naujasis ERPF] 4 straipsnyje nustatytos jo taikymo srities, ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis padedama siekti Reglamento (ES) [naujasis BNR] 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų politikos tikslų, pagal INTERREG programas įgyvendinant bendrus veiksmus.
2. Kai pagal PEACE PLUS programą remiama taika ir susitaikymas, ERPF lėšomis siekiant konkretus 4 politikos tikslo taip pat padedama – visų pirma bendruomenių sanglaudos skatinimo veiksmais – didinti socialinį ir ekonominį atitinkamų regionų stabilumą. Šiam konkrečiam tikslui pasiekti nustatomas atskiras prioritetas.
3. Be Reglamento (ES) [naujasis ERPF] 2 straipsnyje nurodytų konkrečių ERPF tikslų, ERPF lėšomis ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis taip pat gali būti padedama siekti šių konkrečių 4 politikos tikslo tikslų:
 - a) abipus sienos skatinamas darbo rinkų veiksmingumas ir gerinamos galimybės susirasti kokybiškas darbo vietas;
 - b) abipus sienos gerinamos galimybės naudotis kokybiškomis švietimo, mokymo, mokymosi visą gyvenimą paslaugomis, taip siekiant pagerinti kitose valstybėse pripažįstamo išsilavinimo ir kompetencijos lygį;
 - c) abipus sienos gerinamos galimybės vienodomis sąlygomis ir laiku pasinaudoti kokybiškomis, tvariomis ir įperkamos sveikatos priežiūros paslaugomis;
 - d) abipus sienos gerinamas sveikatos priežiūros sistemų ir ilgalaikės priežiūros paslaugų prieinamumas, veiksmingumas ir atsparumas;
 - e) abipus sienos didinama socialinė įtrauktis, kovojama su skurdu, įskaitant tai, kad skatinamos lygios galimybės ir kovojama su diskriminacija.
4. Pagal 1, 2 ir 3 komponentus ERPF lėšomis ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis taip pat gali būti remiamas konkretus INTERREG tikslas gerinti INTERREG valdymą, ypač šiais veiksmais:
 - a) pagal 1 ir 2B komponentų INTERREG programas:

- i) stiprinant valstybės institucijų, ypač tų, kurioms pavesta valdyti konkrečią teritoriją, ir suinteresuotųjų subjektų institucinius gebėjimus;
 - ii) gerinant veiksmingą viešąjį administravimą – skatinant teisinį ir administracinį bendradarbiavimą, piliečių ir institucijų bendradarbiavimą, taip siekiant pašalinti teisinės ir kitas pasienių regionams kylančias kliūtis;
 - b) pagal 1, 2 ir 3 komponentų INTERREG programas: stiprinant valstybės institucijų ir suinteresuotųjų subjektų gebėjimą įgyvendinti makroregionines ir jūrų baseinų strategijas;
 - c) be to, kas nurodyta a ir b punktuose, pagal INTERREG lėšomis remiamas išorės tarpvalstybinės ir 2 ir 3 komponentų INTERREG programos: stiprinant abipusį pasitikėjimą, ypač skatinant žmonių tarpusavio ryšius, stiprinant tvarią demokratiją, remiant pilietinės visuomenės veikėjus ir jų vaidmenį reformų ir demokratinių pertvarkų procesuose.
5. Pagal išorės tarpvalstybinės INTERREG programos ir 2 bei 3 komponentų INTERREG programos ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių įnašai taip pat skiriami konkrečiam išorės INTERREG tikslui „saugesnė ir labiau apsaugota Europa“ siekti, ypač sienų kirtimo valdymo, judumo ir migracijos valdymo, įskaitant migrantų apsaugą, veiksmams.

15 straipsnis

Paramos telkimas pagal temas

1. Ne mažiau kaip 60 proc. ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių, skiriamų pagal prioritetus, išskyrus techninę paramą, kiekvienai 1, 2 ir 3 komponentų INTERREG programai sutelkiama ne daugiau kaip trims Reglamento (ES) Nr. [naujasis BNR] 4 straipsnio 1 dalyje nurodytiems politikos tikslams siekti.
2. Dar 15 proc. ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių asignavimų pagal prioritetus, išskyrus techninę paramą, kiekvienai 1, 2 ir 3 komponentų INTERREG programai sutelkiami konkrečiam INTERREG tikslui „geresnis INTERREG valdymas“ arba konkrečiam išorės INTERREG tikslui „saugesnė ir labiau apsaugota Europa“ siekti.
3. Jeigu pagal 2A komponento INTERREG programą remiama makroregioninė strategija, visa ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių asignavimų suma pagal prioritetus, išskyrus techninę paramą, skiriama tos strategijos tikslams siekti.
4. Jeigu pagal 2B komponento INTERREG programą remiama makroregioninė strategija arba jūrų baseino strategija, ne mažiau kaip 70 proc. viso ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių asignavimų sumos pagal prioritetus, išskyrus techninę paramą, skiriama tos strategijos tikslams siekti.
5. Pagal 4 komponento INTERREG programas visa ERPF ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių asignavimų suma pagal prioritetus, išskyrus techninę paramą, skiriama konkrečiam INTERREG tikslui „geresnis INTERREG valdymas“ siekti.

III SKYRIUS

Programavimas

I SKIRSNIS

INTERREG PROGRAMŲ RENGIMAS, TVIRTINIMAS IR KEITIMAS

16 straipsnis

INTERREG programų rengimas ir teikimas

1. Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG) siekiama pagal INTERREG programas, vadovaujantis pasidalijamojo valdymo principu, išskyrus 3 komponentą, kurį visiškai arba iš dalies galima įgyvendinti pagal netiesioginio valdymo principą, ir 5 komponentą, kuris įgyvendinamas pagal tiesioginio arba netiesioginio valdymo principą.
2. Dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT rengia INTERREG programą vadovaudamosi priede pateikta forma, laikotarpiui nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2027 m. gruodžio 31 d.
3. Rengdamos INTERREG programą dalyvaujančios valstybės narės bendradarbiauja su Reglamento (ES) [naujasis BNR] 6 straipsnyje nurodytais programos partneriais.
Dalyvaujančios trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT, kai taikytina, taip pat įtraukia tame straipsnyje nurodytiems partneriams lygiaverčius programos partnerius.
4. Valstybė narė, kurioje yra numatoma vadovaujančioji institucija, pateikia INTERREG programą Komisijai iki [data, nuo įsigaliojimo datos praėjus devyniems mėnesiams] visų dalyvaujančių valstybių narių ir, kai taikytina, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT vardu.
Tačiau INTERREG programą, apimančią paramą iš Sąjungos išorės finansavimo priemonės lėšų, valstybė narė, kurioje yra numatoma vadovaujančioji institucija, pateikia ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai Komisija pagal 10 straipsnio 1 dalį arba, jei taip reikalaujama, pagal atitinkamą pagrindinį vienos arba kelių tokių Sąjungos išorės finansavimo priemonių aktą patvirtina atitinkamą strateginį programavimo dokumentą.
5. Prieš INTERREG programą pateikiant Komisijai, dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT raštu patvirtina, kad sutinka su INTERREG programos turiniu. Į šį sutikimą taip pat įtraukiamas visų dalyvaujančių valstybių narių ir, kai taikytina, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT įsipareigojimas suteikti INTERREG programai įgyvendinti reikalingą bendrą finansavimą ir, kai taikytina, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT įsipareigojimas dėl finansinio įnašo.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, jei INTERREG programose dalyvauja atokiausi regionai ir trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT, atitinkamos valstybės narės, prieš pateikdamos INTERREG programas Komisijai, konsultuojasi su atitinkamomis trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis partnerėmis arba UŠT. Tokiu atveju susitarimai dėl INTERREG programų turinio ir galimo trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT indėlio gali būti išdėstyti oficialiai patvirtintuose konsultacinių susitikimų su trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis partnerėmis arba

UŠT protokoluose arba regioninių bendradarbiavimo organizacijų svarstymų protokoluose.

6. Komisija įgaliojama pagal 62 straipsnį priimti deleguotuosius aktus ir jais iš dalies keisti neesminius priedo aspektus, atsižvelgiant į programavimo laikotarpio įvykčius pokyčius.

17 straipsnis

INTERREG programų turinys

1. Kiekvienoje INTERREG programoje išdėstoma bendra strategija, kaip ją prisidedama siekiant Reglamento (ES) [BNR] [4] straipsnio [1] dalyje nustatytų politikos tikslų ir šio reglamento 14 straipsnio 4 ir 5 dalyse išdėstytų konkrečių INTERREG tikslų ir kaip pranešama apie rezultatus.
2. Kiekvieną INTERREG programą sudaro prioritetai.
Kiekvienas prioritetas atitinka vieną politikos tikslą arba, kai taikytina, vieną konkretų INTERREG tikslą ar abu konkrečius INTERREG tikslus arba techninę paramą. Vienam politikos tikslui arba, kai taikytina, vienam arba abiem konkretiems INTERREG tikslams skirtą prioritetą sudaro vienas arba keli konkretūs tikslai. Vieną politikos tikslą arba konkretų INTERREG tikslą gali atitikti daugiau negu vienas prioritetas.
3. Kad programa būtų įgyvendinama veiksmingiau ir veiksmai būtų platesnio masto, deramai pagrįstais atvejais, susitarusi su Komisija, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti perkelti iki [x] proc. ERPF asignavimo, skirto atitinkamai programai pagal investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslą, to paties regiono INTERREG programoms. Perkelta suma sudaro atskirą prioritetą arba prioritetus.
4. Kiekvienoje INTERREG programoje nurodoma:
 - a) programos teritorija (įskaitant atskirame dokumente pridėdamą jos žemėlapi);
 - b) pagrindinių bendrų vystymosi uždavinių santrauka, atsižvelgiant į:
 - i) ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus;
 - ii) bendrus investicijų poreikius, papildomumą su kitų formų parama;
 - iii) praeityje įgytą patirtį;
 - iv) makroregionines strategijas ir jūrų baseinų strategijas, jei visą programos teritoriją arba jos dalį apima viena arba kelios strategijos;
 - c) pasirinktų politikos tikslų ir konkrečių INTERREG tikslų, juos atitinkančių prioritetų, konkrečių tikslų ir paramos formų, siekiant, jei to reikia, pašalinti trūkstamas tarpvalstybinės infrastruktūros grandis, pagrindimas;
 - d) konkretūs kiekvieno prioriteto, išskyrus techninę paramą, tikslai;
 - e) pagal kiekvieną konkretų tikslą nurodoma:
 - i) su juo susijusių veiksmų rūšys, įskaitant planuojamų strateginės svarbos veiksmų sąrašą, numatomą jų indėlį siekiant konkrečių tikslų ir, kai taikytina, įgyvendinant makroregionines strategijas ir jūrų baseinų strategijas;
 - ii) produkto ir rezultato rodikliai bei atitinkamos tarpinės reikšmės ir siektinos reikšmės;

- iii) pagrindinės tikslinės grupės;
- iv) konkrečios tikslinės teritorijos, įskaitant planus naudoti integruotomis teritorinėmis investicijomis, bendruomenės inicijuota vietos plėtra ir kitomis teritorinėmis priemonėmis;
- v) planuojamos naudoti finansinės priemonės;
- vi) orientacinis programos išteklių suskirstymas pagal intervencinių priemonių rūšis;
- f) pagal techninės paramos prioritetą – planai ja naudoti pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [30], [31] ir [32] straipsnius ir atitinkamos intervencinių priemonių rūšys;
- g) finansavimo planas, į kurį įeina šios lentelės (neskirstant pagal dalyvaujančias valstybes nares, trečiąsias valstybes, valstybes partneres arba UŠT, nebent lentelėse nurodoma kitaip):
 - i) lentelė, kurioje nurodomas visas pamečiui suskirstytas viso programavimo laikotarpio ERPF ir, jei tai aktualu, kiekvienos Sąjungos išorės finansavimo priemonės, finansinis asignavimas;
 - ii) lentelė, kurioje nurodomas visas ERPF ir, jei tai aktualu, kiekvienos Sąjungos išorės finansavimo priemonės kiekvienam prioritetui skirtas finansinis asignavimas ir nacionalinis bendras finansavimas, taip pat tai, ar nacionalinį bendrą finansavimą sudaro viešasis ir privatusis bendras finansavimas;
- h) veiksmai, kurių imtasi siekiant į INTERREG programos rengimą įtraukti Reglamento (ES) [naujasis BNR] 6 straipsnyje nurodytus atitinkamus programų partnerius, ir tų programos partnerių vaidmuo įgyvendinant programą, vykdamas jos stebėseną ir ją vertinant;
- i) numatomas INTERREG programos komunikacijos ir matomumo užtikrinimo metodas apibrėžiant jos tikslus, tikslinę auditoriją, komunikacijos kanalus, socialinių tinklų auditorijos dydį, planuojamą biudžetą ir susijusius stebėsenos ir vertinimo rodiklius.

5. 4 dalyje nurodyta informacija pateikiama taip:

- a) teikiant g punkte nurodytose lentelėse pateikiamą informaciją ir informaciją apie paramą pagal Sąjungos išorės finansavimo priemones, lėšos išdėstomos taip:
 - i) išorės tarpvalstybinių INTERREG programų, remiamų PNPP III TB ir KPTBP TB lėšomis, – viena suma (PNPP III TB arba Kaimynystės TB, sudėjus įnašus pagal [2 išlaidų kategorijos „Sanglauda ir vertybės“ tarpinę viršutinę ribą „Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda“] ir [6 kategoriją „Kaimynystė ir pasaulis“]);
 - ii) 2 ir 4 komponentų INTERREG programų, remiamų PNPP III, KPTBP arba UŠTP lėšomis, – viena suma (INTERREG fondai), programos partnerių nuožiūra sudėjus [2 kategorijos] ir [6 kategorijos] įnašus arba sumą suskirsčius pagal finansavimo priemones ERPF, PNPP III, KPTBP ir UŠTP;

- iii) 2 komponento INTERREG programų, remiamų UŠTP lėšomis, – suma, suskirstyta pagal finansavimo priemones (ERPF ir Grenlandijos UŠTP);
 - iv) 3 komponento INTERREG programų, remiamų KPTBP ir UŠTP lėšomis, – suma, suskirstyta pagal finansines priemones (atitinkamai ERPF, KPTBP ir UŠTP);
- b) teikiant 4 dalies g punkto ii papunktyje nurodytoje lentelėje pateikiamą informaciją, įtraukiamos tik 2021–2025 m. skirtos sumos.
- 6. Pagal 4 dalies e punkto vi papunktį ir f punktą intervencinių priemonių rūšys nurodomos vadovaujantis Reglamento (ES) [naujasis BNR] [I] priede išdėstyta nomenklatūra.
- 7. INTERREG programoje taip pat:
 - a) nurodoma vadovaujančioji institucija, audito institucija ir įstaiga, kuriai Komisija turi pervesti mokėjimus;
 - b) nustatoma jungtinio sekretoriato steigimo tvarka;
 - c) išdėstoma, kaip pasiskirsto atsakomybė tarp dalyvaujančių valstybių narių ir, kai taikytina, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT tuo atveju, kai vadovaujančioji institucija arba Komisija nustato finansines pataisas.
- 8. Vadovaujančioji institucija informuoja Komisiją apie visus 7 dalies a punkte nurodytos informacijos pasikeitimus neprašydama keisti programos.
- 9. Nukrypstant nuo 4 dalies, 4 komponento INTERREG programos turinys pritaikomas prie tokių INTERREG programų specifikos, visų pirma taip:
 - a) a punkte nurodytos informacijos teikti nereikalaujama;
 - b) b ir h punktuose reikalaujama teikti informacija pateikiama kaip trumpas apibendrinamasis aprašas;
 - c) pagal kiekvieną kiekvieno prioriteto, išskyrus techninę paramą, konkretų tikslą pateikiama ši informacija:
 - i) apibrėžiamas vienas paramos gavėjas arba pateikiamas trumpas paramos gavėjų sąrašas ir paramos skyrimo procedūra;
 - ii) su juo susijusių veiksmų rūšys ir numatomas jų veiksmų indėlis siekiant konkrečių tikslų;
 - iii) produkto ir rezultato rodikliai bei atitinkamos tarpinės reikšmės ir siektinos reikšmės;
 - iv) pagrindinės tikslinės grupės;
 - v) orientacinis programos išteklių suskirstymas pagal intervencinių priemonių rūšis.

18 straipsnis

INTERREG programų tvirtinimas

1. Komisija įvertina kiekvieną INTERREG programą ir tai, kaip ji atitinka Reglamentą (ES) [naujasis BNR], Reglamentą (ES) [naujasis ERPF] ir šį reglamentą ir, jei parama teikiama pagal Sąjungos išorės finansavimo priemones ir, jeigu to reikia, ar programa atitinka 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą daugiamečių strateginį dokumentą

arba atitinkamame vienos arba kelių šių priemonių pagrindiniame akte nurodytą atitinkamą strateginę programą.

2. Komisija gali pateikti pastabas per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią valstybė narė, kurioje yra numatoma vadovaujančioji institucija, pateikia INTERREG programą.
3. Dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT, atsižvelgdamos į Komisijos pastabas, peržiūri INTERREG programą.
4. Komisija priima sprendimą įgyvendinimo aktu dėl INTERREG programos patvirtinimo ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai valstybė narė, kurioje yra numatoma vadovaujančioji institucija, pateikia tą programą.
5. Išorės tarpvalstybinių INTERREG programų atveju Komisija priima 4 dalyje nurodytus sprendimus pagal Reglamento (ES) [PNPP III] 16 straipsnį pasikonsultavusi su PNPP III komitetu ir pagal Reglamento (ES) [KPTBP] 36 straipsnį pasikonsultavusi su Kaimynystės, plėtros ir tarptautinio bendradarbiavimo komitetu.

19 straipsnis

INTERREG programų keitimas

1. Valstybė narė, kurioje yra vadovaujančioji institucija, gali pateikti motyvuotą prašymą iš dalies keisti INTERREG programą, kartu pateikdama iš dalies pakeistą programą ir nuroydamą numatomą pakeitimo poveikį tikslų siekimui.
2. Komisija įvertina, kaip pakeitimas atitinka Reglamentą (ES) [naujasis BNR], Reglamentą (ES) [naujasis ERPF] ir šį reglamentą ir gali pateikti pastabas per tris mėnesius nuo pakeistos programos pateikimo.
3. Dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT, atsižvelgdamos į Komisijos pastabas, peržiūri iš dalies pakeistą programą.
4. Komisija patvirtina INTERREG programos pakeitimą ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tada, kai valstybė narė ją pateikia.
5. Per programavimo laikotarpį valstybė narė gali perkelti iki 5 proc. pradinio prioritetui skirtą asignavimą ir ne daugiau kaip 3 proc. programos biudžeto kitam tos pačios INTERREG programos prioritetui.

Tokie perkėlimai nedaro poveikio ankstesniems metams.

Perkėlimai laikomi nedideliais ir Komisijai dėl jų nereikia priimti sprendimo dėl INTERREG programos pakeitimo. Tačiau perkėlimai turi atitikti visus reglamentavimo reikalavimus. Vadovaujančioji institucija pateikia Komisijai pakoreguotą 17 straipsnio 4 dalies g punkto ii papunktyje nurodytą lentelę.

6. Jei reikia atlikti grynai administracinio ar redakcinio pobūdžio pataisas, kurios nedaro poveikio INTERREG programos įgyvendinimui, Komisijos patvirtinimo nereikalaujama. Vadovaujančioji institucija informuoja Komisiją apie tokias pataisas.

II SKIRSNIS

TERITORINĖ PLĖTRA

20 straipsnis

Integruota teritorinė plėtra

Pagal INTERREG programas atitinkamos miestų, vietos arba kitos teritorinės institucijos arba subjektai, atsakingi už teritorinių ar vietos plėtros strategijų rengimą, kaip nurodyta Reglamento (ES) [naujas BNR] [22] straipsnyje, už veiksmų, remtinų pagal tas strategijas, atranką, kaip nurodyta minėto reglamento [23] straipsnio [4] dalyje, ar už abi sritis, yra tarpvalstybiniai juridiniai subjektai arba ETBG.

Tarpvalstybinis juridinis subjektas arba ETBG, pagal Reglamento (ES) [naujas BNR] [24] straipsnį įgyvendinantys integruotą teritorinę investiciją arba pagal minėto reglamento [22] straipsnio c punktą įgyvendinantys kitą teritorinę priemonę, pagal šio reglamento 23 straipsnio 5 dalį taip pat gali būti vieninteliai paramos gavėjai, jeigu funkcijos tarpvalstybinio juridinio subjekto arba ETBG viduje yra atskirtos.

21 straipsnis

Bendruomenės inicijuota vietos plėtra

Reglamento (ES) [naujas BNR] [22] straipsnio b punkte nurodyta bendruomenės inicijuota vietos plėtra (BIPT) gali būti įgyvendinama pagal INTERREG programas, jeigu atitinkamas vietos veiksmų grupės sudaro viešiesiems ir privatiesiems vietos socialiniams ir ekonominiams interesams atstovaujantys subjektai, nė viena interesų grupė nekontroliuoja sprendimų priėmimo proceso ir interesų grupės yra suburtos bent iš dviejų dalyvaujančių šalių, iš kurių viena yra valstybė narė.

III SKIRSNIS

VEIKSMAI IR MAŽŲ PROJEKTŲ FONDAI

22 straipsnis

INTERREG veiksmų atranka

1. INTERREG veiksmus pagal programos strategiją ir tikslus atranka pagal 27 straipsnį sudarytas stebėsenos komitetas.

Stebėsenos komitetas gali įsteigti vieną arba kelis (ypač kai yra paprogramių) iniciatyvinius komitetus, kurie atranka veiksmus stebėsenos komiteto vardu.

Jeigu visa veikla arba jos dalis vykdoma už programos teritorijos ribų [Sąjungos viduje arba už jos ribų], atrenkant veiksmus reikalingas atskiras vadovaujančiosios institucijos arba, kai taikytina, iniciatyvinio komiteto patvirtinimas.

2. Veiksmams atrinkti stebėsenos komitetas arba, kai taikytina, iniciatyvinis komitetas nustato ir taiko kriterijus ir procedūras, kurie yra nediskriminaciniai, skaidrūs, kuriais užtikrinama lyčių lygybė, pagal kuriuos atsižvelgiama į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, darnaus vystymosi principą ir Sąjungos aplinkos apsaugos politiką pagal SESV 11 straipsnį ir 191 straipsnio 1 dalį.

Kriterijais ir procedūromis užtikrinama, kad atrenkant veiksmus pirmenybė būtų teikiama tiems veiksmams, pagal kuriuos Sąjungos finansavimas daugiausia padės

pasiekti INTERREG programos tikslus ir įgyvendinti INTERREG programų veiksmų bendradarbiavimo aspektus, kaip nustatyta 23 straipsnio 1 ir 4 dalyse.

3. Prieš pirmą kartą pateikdama atrankos kriterijus stebėsenos komitetui arba, kai taikytina, iniciatyviniam komitetui, vadovaujančioji institucija konsultuojasi su Komisija ir atsižvelgia į Komisijos pastabas. Tokia pati tvarka taikoma šiuos kriterijus vėliau keičiant.
4. Atrinkdamas veiksmus stebėsenos komitetas arba, kai taikytina, iniciatyvinis komitetas:
 - a) užtikrina, kad atrinkti veiksmai atitiktų INTERREG programą ir kad jais būtų veiksmingai prisidedama prie konkrečių programos tikslų įgyvendinimo;
 - b) užtikrina, kad atrinkti veiksmai neprieštarautų atitinkamoms pagal 10 straipsnio 1 dalį parengtoms strategijoms arba vienai ar kelioms Sąjungos išorės finansavimo priemonėms parengtoms strategijoms;
 - c) užtikrina, kad atrinktais veiksmais būtų pasiekta geriausia paramos dydžio, vykdytos veiklos ir tikslų įgyvendinimo pusiausvyra;
 - d) tikrina, ar paramos gavėjas turi reikalingų finansinių išteklių ir mechanizmų, kad galėtų padengti veiklos ir eksploatacijos išlaidas;
 - e) užtikrina, kad būtų tikrinamas atrinktų veiksmų, patenkančių į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES³⁶ taikymo sritį, poveikis aplinkai ir laikantis tos direktyvos, iš dalies pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES³⁷, reikalavimų, būtų atliekama atrankos procedūra;
 - f) jeigu veiksmus pradėta vykdyti prieš pateikiant finansavimo paraišką vadovaujančiajai institucijai, įsitikina, ar buvo laikomasi taikytinų teisės aktų;
 - g) užtikrina, kad atrinkti veiksmai patektų į atitinkamo INTERREG fondo veikimo sritį ir būtų priskirti prie tam tikros rūšies intervencinės priemonės;
 - h) užtikrina, kad į veiksmus nebūtų įtrauktos veiklos sritys, kurios buvo įtrauktos į veiksmą, kurio lėšos pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 60 straipsnį buvo perskirstytos, arba kurios reikštų, kad gamybinė veikla perkeliama pagal minėto reglamento 59 straipsnio 1 dalies a punktą;
 - i) užtikrina, kad Komisijai priėmus pagrįstą nuomonę dėl pažeidimų pagal SESV 258 straipsnį, atrinktiems veiksams nebūtų daromas veiksmų išlaidų teisėtumui, tvarkingumui ar veiksmų vykdymui rizikos keliantis poveikis;
 - j) užtikrina, kad investicijos į infrastruktūrą, kurių numatoma trukmė yra ne mažesnė kaip penkeri metai, didintų atsparumą klimato kaitai.
5. Stebėsenos komitetas arba, kai taikytina, iniciatyvinis komitetas patvirtina INTERREG veiksams atrinkti taikytą metodiką ir kriterijus, taip pat tvirtina visus jų pakeitimus, BIVP atveju nepažeidžiant Reglamento (ES) [naujasis BNR] [27 straipsnio 3 dalies b punkto] ir šio reglamento 24 straipsnio.

³⁶ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1).

³⁷ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/92/ES (OL L 124, 2014 25, p. 1).

6. Pagal kiekvieną INTERREG veiksmą vadovaujančioji institucija pateikia pagrindiniam partneriui arba vieninteliui partneriui dokumentą, kuriame išdėstomos to INTERREG veiksmo rėmimo sąlygos, įskaitant specialiuosius reikalavimus dėl to, kokie produktai arba paslaugos turi būti sukurti, finansavimo planas, vykdymo terminas ir, kai taikytina, metodas, pagal kurį reikia nustatyti veiksmo išlaidas, ir dotacijos mokėjimo sąlygos.

Dokumente taip pat išdėstomi su 50 straipsnyje nurodytu lėšų susigrąžinimu susiję pagrindinio partnerio įsipareigojimai. Įsipareigojimus apibrėžia stebėsenos komitetas. Tačiau pagrindinis partneris, kuris yra kitoje valstybėje narėje, trečiojoje valstybėje, valstybėje partnerėje arba UŠT negu partneris, neprivalo lėšų susigrąžinti teismine tvarka.

23 straipsnis

Partnerystė įgyvendinant INTERREG veiksmus

1. Pagal 1, 2 ir 3 komponentus atrinktuose veiksmuose dalyvauja bent dviejų dalyvaujančių šalių dalyviai, iš kurių bent vienas yra iš valstybės narės.

Iš INTERREG fondų paramą gaunantys paramos gavėjai ir jokios finansinės paramos iš tų fondų negaunantys partneriai (paramos gavėjai ir partneriai toliau kartu – partneriai) sudaro INTERREG veiksmo partnerių grupę.

2. INTERREG veiksmas gali būti įgyvendinamas vienoje šalyje, jeigu veiksmo paraiškoje nurodomas poveikis ir nauda programos teritorijai.
3. 1 dalyje nustatytos sąlygos netaikomos programos PEACE PLUS veiksmams, kai pagal ją remiama taika ir susitaikymas.
4. Partneriai bendradarbiauja rengdami, įgyvendindami, finansuodami INTERREG veiksmus ir sutelkdami darbuotojus jiems įgyvendinti.

Įgyvendinant 3 komponento INTERREG programų veiksmus, partneriai iš atokiausių regionų, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių ir UŠT privalo bendradarbiauti tik trijose iš keturių pirmoje pastraipoje nurodytų sričių.

5. Jei partnerių yra du arba daugiau, visi partneriai vieną iš jų paskiria pagrindiniu partneriu.
6. Tarpvalstybinis juridinis subjektas arba ETBG gali būti vienintelis partneris pagal 1, 2 ir 3 komponentų INTERREG programų veiksmus, jeigu tarp jų narių yra partnerių bent iš dviejų dalyvaujančių šalių.

Tačiau pagal 4 komponento INTERREG programas tarpvalstybinio juridinio subjekto arba ETBG nariai buriami bent iš trijų dalyvaujančių šalių.

Finansinę priemonę arba, kai taikytina, fondų fondą įgyvendinantis juridinis subjektas gali būti vienintelis INTERREG veiksmo partneris, jo sudėčiai netaikant pirmoje pastraipoje numatytų reikalavimų.

7. Vienintelis partneris turi būti registruotas INTERREG programoje dalyvaujančioje valstybėje narėje.

Tačiau, jei laikomasi 23 straipsnyje nustatytų sąlygų, vienintelis partneris gali būti registruotas toje programoje nedalyvaujančioje valstybėje narėje.

24 straipsnis
Mažų projektų fondai

1. ERPF arba, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonės įnašas į mažų projektų fondą pagal INTERREG programą negali viršyti 20 000 000 EUR arba 15 proc. viso INTERREG programai skirto asignavimo, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė.

Galutiniai mažų projektų fondo naudos gavėjai gauna paramą iš ERPF arba, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšų per paramos gavėją ir įgyvendina į mažų projektų fondą įtrauktus mažus projektus (toliau – mažas projektas).

2. Mažų projektų fondo paramos gavėjas turi būti tarpvalstybinis juridinis subjektas arba ETBG.
3. Dokumente, kuriame išdėstomos paramos mažų projektų fondui sąlygos, be 22 straipsnio 6 dalyje nurodytų dalykų taip pat apibrėžiami reikiami aspektai, siekiant užtikrinti, kad paramos gavėjas:
 - a) sukurtų nediskriminacinę ir skaidrią atrankos procedūrą;
 - b) taikytų objektyvius interesų konfliktų nekeliančius mažų projektų atrankos kriterijus;
 - c) vertintų paraiškas skirti paramą;
 - d) atrinktų projektus ir nustatytų kiekvienam mažam projektui skiriamą paramos sumą;
 - e) atsiskaitytų už veiksmo įgyvendinimą ir savo lygmeniu saugotų visus patvirtinamuosius dokumentus, kurie yra reikalingi audito sekai užtikrinti pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [XI] priedą;
 - f) viešai skelbtų iš veiksmo naudą gaunančių galutinių naudos gavėjų sąrašą.

Naudos gavėjas užtikrina, kad galutiniai naudos gavėjai laikytųsi 35 straipsnyje išdėstytų reikalavimų.

4. Mažų projektų atranka nereiškia, kad vadovaujančiosios institucijos funkcijos perduodamos tarpinei institucijai pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 65 straipsnio 3 dalį.
5. Paramos gavėjo lygmeniu susidariusios su mažų projektų fondo valdymu susijusios personalo ir netiesioginės išlaidos negali sudaryti daugiau kaip 20 proc. visų atitinkamo mažų projektų fondo tinkamų finansuoti išlaidų.
6. Jeigu mažam projektui skirtas viešasis įnašas neviršija 100 000 EUR, ERPF arba, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių įnašas teikiamas vieneto įkainių, fiksuotųjų sumų forma arba apima fiksuotąsias normas, išskyrus projektus, kuriems teikiama parama sudaro valstybės pagalbą.

Kai taikomas finansavimas pagal fiksuotąsias normas, išlaidų kategorijų, kurioms taikoma fiksuotoji norma, išlaidas galima atlyginti pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 48 straipsnio 1 dalies a punktą.

25 straipsnis
Pagrindinio partnerio funkcijos

1. Pagrindinis partneris:
 - a) susitarime, kurio nuostatomis, *inter alia*, užtikrinamas patikimas INTERREG veiksmui skirtų atitinkamo Sąjungos fondo lėšų valdymas, išdėsto su kitais partneriais suderintą tvarką, įskaitant nepagrįstai sumokėtų sumų susigrąžinimo tvarką;
 - b) prisiima atsakomybę už viso INTERREG veiksmo įgyvendinimo užtikrinimą;
 - c) užtikrina, kad visų partnerių nurodytos išlaidos būtų patirtos įgyvendinant INTERREG veiksmą ir atitiktų visų partnerių sutartas veiklos sritis ir vadovaujančiosios institucijos pagal 22 straipsnio 6 dalį pateiktą dokumentą;
2. Jei pagal 1 dalies a punktą nustatytoje tvarkoje nenurodyta kitaip, pagrindinis partneris užtikrina, kad kiti partneriai kuo greičiau gautų visą atitinkamo Sąjungos fondo įnašo sumą. Neatimamos ir neišskaičiuojamos jokios sumos ir neimamas joks specialus mokestis arba kitas lygiavertis mokestis, dėl kurio sumažėtų ta kitiems partneriams skirta suma.
3. Bet kuris INTERREG programoje dalyvaujančios valstybės narės, trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT paramos gavėjas gali būti paskirtas pagrindiniu partneriu.

Tačiau INTERREG programoje dalyvaujančios valstybės narės, trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT gali susitarti, kad paramos iš ERPF arba Sąjungos išorės finansavimo priemonių negaunantis partneris gali būti paskirtas pagrindiniu partneriu.

IV SKIRSNIS
TECHNINĖ PARAMA

26 straipsnis
Techninė parama

1. Techninė parama kiekvienai INTERREG programai atlyginama pagal fiksuotąsias normas, į kiekvieną mokėjimo prašymą pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 85 straipsnio 3 dalies a arba c punktus įtrauktoms tinkamoms finansuoti išlaidoms atitinkamai pritaikius 2 dalyje nurodytas procentines dalis.
2. Iš ERPF ir Sąjungos išorės finansavimo priemonių atlyginama tokia procentinė techninei paramai skiriama dalis:
 - a) pagal ERPF lėšomis remiamas vidaus tarpvalstybinio bendradarbiavimo INTERREG programos – 6 %;
 - b) pagal PNPP III TB arba KPTBP TB lėšomis remiamas išorės tarpvalstybines INTERREG programos – 10 %;
 - c) pagal ERPF, ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis remiamas 2, 3 ir 4 komponentų INTERREG programos – 7 %.
3. Pagal INTERREG programas, kurių visas asignavimas sudaro 30 000 000–50 000 000 EUR, suma, gauta pritaikius techninei paramai skiriamą procentinę dalį,

padidinama dar 500 000 EUR. Komisija prideda šią sumą prie pirmojo tarpinio mokėjimo.

4. Pagal INTERREG programas, kurių visas asignavimas yra mažesnis negu 30 000 000 EUR, techninei paramai reikalinga eurais išreikšta suma ir jos procentinė dalis nustatoma Komisijos sprendime dėl atitinkamos INTERREG programos patvirtinimo.

IV SKYRIUS

Stebėseną, vertinimą ir komunikaciją

I SKIRSNIS

STEBĖSENA

27 straipsnis

Stebėsenos komitetas

1. Per tris mėnesius nuo pranešimo valstybei narei apie Komisijos sprendimą dėl INTERREG programos patvirtinimo dienos toje programoje dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT, suderinusios su vadovaujančiąja institucija, įsteigia komitetą atitinkamos INTERREG programos įgyvendinimui stebėti (toliau – stebėsenos komitetas).
2. Stebėsenos komitetui pirmininkauja valstybės narės, kurioje yra vadovaujančioji institucija, arba vadovaujančiosios institucijos atstovas.

Jeigu stebėsenos komiteto darbo tvarkos taisyklėse numatyta pirmininko rotavimo tvarka, stebėsenos komitetui gali pirmininkauti ir trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT atstovas, o bendrapirmininkio funkcijas gali atlikti valstybės narės arba vadovaujančiosios institucijos atstovas ir atvirkščiai.
3. Kiekvienam stebėsenos komiteto nariui suteikiama balsavimo teisė.
4. Kiekvienas stebėsenos komitetas per pirmą posėdį patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

Stebėsenos komiteto darbo tvarkos taisyklėmis ir, kai taikytina, iniciatyvinio komiteto darbo tvarkos taisyklėmis užkertamas kelias bet kokiam su INTERREG veiksmų atranka susijusiam interesų konfliktui.
5. Stebėsenos komiteto posėdžiai šaukiami bent kartą per metus, per juos apžvelgiami visi klausimai, turintys įtakos pažangai siekiant programos tikslų.
6. Vadovaujančioji institucija skelbia stebėsenos komiteto darbo tvarkos taisykles ir visus duomenis ir informaciją, kuria keičiasi su stebėsenos komitetu, 35 straipsnio 2 dalyje nurodytoje interneto svetainėje.

28 straipsnis

Stebėsenos komiteto sudėtis

1. Dėl kiekvienos INTERREG programos stebėsenos komiteto sudėties toje programoje dalyvaujančios valstybės narės susitaria tarpusavyje ir, kai taikytina, su trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis partnerėmis ir UŠT ir užtikrina, kad jame būtų proporcingai atstovaujama atitinkamoms institucijoms ir tarpinėms institucijoms, taip pat kad jame

dalyvautų Reglamento (ES) [naujasis BNR] 6 straipsnyje nurodytų programos partnerių iš valstybių narių, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių ir UŠT atstovai.

Sudarant stebėsenos komitetą atsižvelgiama į atitinkamoje INTERREG programoje dalyvaujančių valstybių narių, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių ir UŠT skaičių.

Į stebėsenos komitetą taip pat įtraukiami drauge sukurtų visos programos teritorijos arba jos dalies institucijų, įskaitant ETBG, atstovai.

2. Vadovaujančioji institucija skelbia stebėsenos komiteto narių sąrašą 35 straipsnio 2 dalyje nurodytoje interneto svetainėje.
3. Komisijos atstovai dalyvauja stebėsenos komiteto veikloje patariamąja teise.

29 straipsnis

Stebėsenos komiteto funkcijos

1. Stebėsenos komitetas nagrinėja:
 - a) pažangą, padarytą įgyvendinant INTERREG programą, siekiant jos tarpinių reikšmių ir siektinų reikšmių;
 - b) visus klausimus, kurie turi įtakos INTERREG programos vykdymui, ir priemones, kurių imtasi tiems klausimams spręsti;
 - c) kalbant apie finansines priemones, Reglamento (ES) [naujasis BNR] 52 straipsnio 3 dalyje nurodytus *ex ante* vertinimo elementus ir minėto reglamento 53 straipsnio 2 dalyje nurodytą strategijos dokumentą;
 - d) pažangą, padarytą atliekant vertinimus, apibendrinant vertinimus ir visas paskesnes pagal nustatytus faktus taikomas priemones;
 - e) komunikacijos ir matomumo veiksmų įgyvendinimą;
 - f) pažangą, padarytą įgyvendinant strateginės svarbos INTERREG veiksmus ir, kai taikytina, didelius infrastruktūros projektus;
 - g) jei tai aktualu, pažangą, padarytą stiprinant viešojo sektoriaus institucijų ir paramos gavėjų administracinius gebėjimus.
2. Be 22 straipsnyje nurodytų su veiksmų atranka susijusių funkcijų, stebėsenos komitetas tvirtina:
 - a) veiksmų atrankos metodiką ir kriterijus, įskaitant visus jų pakeitimus, prieš tai, vadovaujantis 22 straipsnio 2 dalimi ir nepažeidžiant Reglamento (ES) [naujasis BNR] 27 straipsnio 3 dalies b, c ir d punktų, pasikonsultavęs su Komisija;
 - b) vertinimo planą ir visus jo pakeitimus;
 - c) visus vadovaujančiosios institucijos pasiūlymus dėl INTERREG programos keitimo, įskaitant lėšų perkėlimą pagal 19 straipsnio 5 dalį;
 - d) galutinę veiklos rezultatų ataskaitą.

30 straipsnis

Peržiūra

1. Siekdama išnagrinėti INTERREG programų veiklos rezultatus, Komisija gali surengti peržiūrą.

Peržiūrą galima atlikti raštu.

2. Komisijos prašymu vadovaujančioji institucija per vieną mėnesį pateikia Komisijai informaciją apie 29 straipsnio 1 dalyje nurodytus aspektus:
 - a) pažangą, padarytą įgyvendinant programą, siekiant tarpinių reikšmių ir siektinų reikšmių, visus aspektus, kurie turi įtakos atitinkamos INTERREG programos įgyvendinimui, ir priemones, kurių imtasi jiems spręsti;
 - b) pažangą, padarytą atliekant vertinimus, apibendrinant vertinimus ir visas paskesnes pagal nustatytus faktus taikomas priemones;
 - c) pažangą, padarytą stiprinant valstybės institucijų ir paramos gavėjų administracinius gebėjimus.
3. Peržiūros rezultatai įforminami raštu suderintame protokole.
4. Vadovaujančioji institucija užtikrina, kad būtų atsižvelgta į Komisijos iškeltus klausimus ir per tris mėnesius praneša Komisijai, kokių priemonių imtasi.

31 straipsnis ***Duomenų teikimas***

1. Kiekviena vadovaujančioji institucija elektroniniu būdu pateikia Komisijai atitinkamos INTERREG programos suvestinius duomenis iki kiekvienų metų sausio 31 d., kovo 31 d., gegužės 31 d., liepos 31 d., rugsėjo 30 d. ir lapkričio 30 d. pagal Reglamento (ES) Nr. [naujasis BNR] [VII] priede pateiktą formą.

Pirmą kartą duomenys pateikiami iki 2022 m. sausio 31 d., paskutinį – 2030 m. sausio 31 d.
2. 1 dalyje nurodyti kiekvieno prioriteto duomenys suskirstomi pagal konkrečius tikslus; pateikiami šie duomenys:
 - a) atrinktų INTERREG veiksmų skaičius, visa jų tinkamų finansuoti išlaidų suma, atitinkamo INTERREG fondo įnašas, visos partnerių vadovaujančiajai institucijai deklaruotos pagal intervencinių priemonių rūšis suskirstytos tinkamos finansuoti išlaidos;
 - b) atrinktų INTERREG veiksmų produkto ir rezultato rodiklių vertės ir INTERREG veiksmams pasiektos vertės.
3. Teikiant duomenis apie finansines priemones taip pat pateikiami šie duomenys:
 - a) tinkamos finansuoti išlaidos pagal finansinių produktų rūšis;
 - b) deklaruotos į tinkamas finansuoti išlaidas įtrauktos valdymo išlaidos ir mokesčiai;
 - c) privačiųjų ir viešųjų išteklių suma pagal finansinių produktų rūšis, sutelkta papildomai fondų lėšoms;
 - d) palūkanos ir kitas pelnas, gautas už INTERREG fondų paramos finansinėms priemonės lėšas, kaip nurodyta Reglamento (ES) [naujasis BNR] 54 straipsnyje, ir paramai iš INTERREG fondų priskirtini grąžinti ištekliai, kaip nurodyta minėto reglamento 56 straipsnyje.
4. Pagal šį straipsnį teikiamų duomenų laikotarpio pabaiga yra mėnesio, einančio prieš duomenų pateikimo mėnesį, pabaiga.

5. Vadovaujančioji institucija skelbia visus Komisijai pateiktus duomenis 35 straipsnio 2 dalyje nurodytoje interneto svetainėje.

32 straipsnis

Galutinė veiklos rezultatų ataskaita

1. Kiekviena vadovaujančioji institucija iki 2031 m. vasario 15 d. pateikia Komisijai atitinkamos INTERREG programos galutinę veiklos rezultatų ataskaitą.
Galutinė veiklos rezultatų ataskaita teikiama vadovaujantis Reglamento (ES) [naujasis BNR] [38] straipsnio [5] dalyje pateikta forma.
2. Galutinėje veiklos rezultatų ataskaitoje, vadovaujantis 29 straipsnyje išvardytais elementais, išskyrus to straipsnio 1 dalies c punktą, įvertinama, kaip pasiekti programos tikslai.
3. Komisija išnagrinėja galutinę veiklos rezultatų ataskaitą ir visas pastabas vadovaujančiajai institucijai pateikia per penkis mėnesius nuo ataskaitos gavimo dienos. Jei tokių pastabų pateikiama, vadovaujančioji institucija pateikia visą reikalingą su pastabomis susijusią informaciją ir, jei reikia, per tris mėnesius informuoja Komisiją, kokių priemonių imtasi. Komisija praneša valstybėms narėms, ar ataskaita priimta.
4. Vadovaujančioji institucija skelbia galutines veiklos rezultatų ataskaitas 35 straipsnio 2 dalyje nurodytoje interneto svetainėje.

33 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG) rodikliai

1. Reglamento (ES) [naujasis ERPF] [I] priede nustatyti bendri produkto ir rezultato rodikliai; jei reikia, konkretūs programos produkto ir rezultato rodikliai naudojami pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 12 straipsnio 1 dalį, šio reglamento 17 straipsnio 3 dalies d punkto ii papunktį ir 31 straipsnio 2 dalies b punktą.
2. Produkto rodikliams nustatoma nulinė pradinė reikšmė. 2024 m. nustatytos tarpinės reikšmės ir 2029 m. nustatytos siektinos reikšmės skaičiuojamos kaupiamuoju būdu.

II SKIRSNIS

VERTINIMAS IR VIEŠINIMAS

34 straipsnis

Vertinimas per programavimo laikotarpį

1. Vadovaujančioji institucija atlieka kiekvienos INTERREG programos vertinimus. Per kiekvieną vertinimą vertinamas programos veiksmingumas, rezultatyvumas, aktualumas, darnumas ir ES pridėtinė vertė, taip siekiant pagerinti atitinkamos INTERREG programos struktūrą ir įgyvendinimą.
2. Vadovaujančioji institucija taip pat iki 2029 m. birželio 30 d. įvertina kiekvieną INTERREG programą, vertindama jos poveikį.
3. Vadovaujančioji institucija vertinimus paveda atlikti funkcinio požiūriu nepriklausomiems ekspertams.

4. Vadovaujančioji institucija užtikrina, kad būtų įdiegtos reikiamos procedūros, pagal kurias būtų rengiami ir renkami vertinimams atlikti reikalingi duomenys.
5. Vadovaujančioji institucija parengia vertinimo planą ir į jį gali įtraukti daugiau negu vieną INTERREG programą.
6. Vadovaujančioji institucija pateikia vertinimo planą stebėsenos komitetui ne vėliau kaip per vienus metus nuo INTERREG programos patvirtinimo.
7. Vadovaujančioji institucija skelbia visus vertinimus 35 straipsnio 2 dalyje nurodytoje interneto svetainėje.

35 straipsnis

Su skaidrumu ir komunikacija susijusios vadovaujančiosios institucijos ir partnerių atsakomybės sritys

1. Kiekviena vadovaujančioji institucija paskiria kiekvienos INTERREG programos, už kurią yra atsakinga, komunikacijos pareigūną.
2. Vadovaujančioji institucija užtikrina, kad ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo INTERREG programos patvirtinimo būtų sukurta interneto svetainė, kurioje būtų skelbiama informacija apie kiekvieną INTERREG programą, už kurią ji atsakinga, įskaitant programos tikslus, veiklos sritis, turimas finansavimo galimybes ir pasiektus rezultatus.
3. Taikomos Reglamento (ES) [naujasis BNR] [44] straipsnio [2–7] dalys dėl vadovaujančiosios institucijos atsakomybės sričių.
4. Kiekvienas INTERREG veiksmo partneris arba kiekviena finansavimo priemonę įgyvendinanti įstaiga pripažįsta INTERREG fondo paramą, įskaitant finansinėms priemonėms pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [56] straipsnį pakartotinai panaudotus išteklius, šiais būdais:
 - a) partnerio profesinėje interneto svetainėje, jei tokia interneto svetainė yra sukurta, pateikia trumpą gautos INTERREG fondo paramos dydžiui proporcingą INTERREG veiksmo aprašą, įskaitant veiksmo tikslus ir rezultatus, bei pabrėžia Sąjungos finansinę paramą;
 - b) dokumentuose ir komunikacinėje medžiagoje, susijusioje su INTERREG veiksmo įgyvendinimu ir skirtoje visuomenei arba dalyviams, matomoje vietoje pateikia informaciją apie INTERREG fondo paramą;
 - c) iš karto, kai INTERREG veiksmas, į kurį įeina fizinės investicijos arba įrangos pirkimas ir kurio vertė viršija 100 000 EUR, pradedamas įgyvendinti fiziškai, matomoje vietoje kabina viešus plakatus arba stato standus;
 - d) vykdant INTERREG veiksmus, kurie nepatenka į c punktą, matomoje vietoje kabina bent vieną ne mažesnio kaip A3 formato spausdintą plakatą arba elektroninį ekraną su informacija apie INTERREG veiksmą ir jame pažymi iš INTERREG fondo gaunamą paramą;
 - e) vykdant strateginės svarbos veiksmus ir veiksmus, kurių bendros išlaidos viršija 10 000 000 EUR, organizuojant komunikacijos renginį, kai jame laiku dalyvauja Komisija ir atsakinga vadovaujančioji institucija.

Žodis INTERREG rašomas greta Sąjungos logotipo, laikantis Reglamento (ES) [naujasis BNR] [42] straipsnio nuostatų.

5. Mažų projektų fondų ir finansinių priemonių atveju paramos gavėjas užtikrina, kad galutiniai naudos gavėjai laikytųsi 4 dalies c punkte išdėstytų reikalavimų.
6. Jeigu paramos gavėjas nevykdo Reglamento (ES) [naujasis BNR] [42] straipsnio arba šio straipsnio 1 ir 2 dalyje išdėstytų įsipareigojimų, valstybė narė pritaiko finansinę pataisą – 5 proc. sumažina iš fondų atitinkamam veiksmui skirtą paramą.

V SKYRIUS

Tinkamumas finansuoti

36 straipsnis

Išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklės

1. Visas INTERREG veiksmas arba jo dalis gali būti vykdomas už valstybės narės, taip pat už Sąjungos ribų, jeigu tuo INTERREG veiksmu prisidedama prie atitinkamos INTERREG programos tikslų įgyvendinimo.
2. Nepažeidžiant Reglamento (ES) [naujasis BNR] [57–62] straipsniuose, Reglamento (ES) [naujasis ERPF] [4 ir 6] straipsniuose arba šiame skyriuje, įskaitant pagal juos priimtus aktus, nustatytų tinkamumo finansuoti taisyklių, dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT bendru stebėsenos komiteto sprendimu nustato papildomas taisykles dėl INTERREG programos išlaidų tinkamumo finansuoti tik tų kategorijų išlaidoms, kurios nėra numatytos minėtose nuostatose. Papildomos taisyklės taikomos visai programos teritorijai.

Tačiau tais atvejais, kai pagal INTERREG programą veiksmai atrenkami skelbiant kvietimus teikti pasiūlymus, papildomos taisyklės priimamos prieš paskelbiant pirmąjį kvietimą teikti pasiūlymus. Visais kitais atvejais papildomos taisyklės priimamos prieš atrenkant pirmuosius veiksmus.

3. Aspektai, kurie nėra reglamentuoti pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 57–62 straipsnių, Reglamento (ES) [naujasis ERPF] [4 ir 6] straipsnių ir šio skyriaus nuostatas, įskaitant pagal juos priimtus aktus, arba pagal taisykles, nustatytas pagal 4 dalį, taikomos valstybių narių ir, kai taikytina, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių ir UŠT, kuriose patirtos išlaidos, nacionalinės taisyklės.
4. Jeigu vadovaujančiosios institucijos ir audito institucijos nuomonė dėl pagal atitinkamą INTERREG programą atrinkto INTERREG veiksmo tinkamumo finansuoti skiriasi, vadovujamasi vadovaujančiosios institucijos nuomone, atsižvelgiant į stebėsenos komiteto nuomonę.
5. Pagal INTERREG programas UŠT negali gauti paramos iš ERPF, tačiau gali dalyvauti tose programose šiame reglamente nustatytais sąlygomis.

37 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl išlaidų kategorijų tinkamumo finansuoti

1. Dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT gali INTERREG programos stebėsenos komitete susitarti, kad vienai arba kelioms 38–43 straipsniuose nurodytoms kategorijoms priklausančios išlaidos pagal vieną arba kelis INTERREG programos prioritetus nėra tinkamos finansuoti.

2. Visos pagal šį reglamentą tinkamos finansuoti INTERREG partnerio arba jo vardu apmokėtos išlaidos yra veiksmo arba veiksmo dalies inicijavimo arba inicijavimo ir įgyvendinimo išlaidos.
3. Netinkamos finansuoti yra šios išlaidos:
 - a) baudos, finansinės sankcijos ir teisinių ginčų bei bylinėjimosi išlaidos;
 - b) išlaidos dovanoms, išskyrus su reklama, komunikacija, viešiniu arba informavimu susijusias dovanas, kurių kiekviena yra ne brangesnė kaip 50 EUR;
 - c) su valiutos kurso svyravimu susijusios išlaidos.

38 straipsnis
Išlaidos darbuotojams

1. Išlaidas darbuotojams sudaro bendrosios su darbo santykiais susijusios išlaidos darbuotojams, dirbantiems INTERREG partneriui vienu iš šių būdų:
 - a) visą darbo laiką;
 - b) ne visą darbo laiką – fiksuotą darbo laiko procentinę dalį per mėnesį;
 - c) ne visą darbo laiką – kintamą skaičių valandų per mėnesį, arba
 - d) valandinio darbo principu.
2. Išlaidas darbuotojams sudaro tik:
 - a) su veikla, kurios subjektas nevykdytų, jei atitinkamas veiksmas nebūtų įgyvendinamas, susijęs mokamas atlyginimas, nustatytas darbo sutartyje, skyrimo sprendime (toliau abu dokumentai – įdarbinimo dokumentas) arba teisės akte, atsižvelgiant į konkretaus darbuotojo pareigybės aprašyme nustatytas pareigas;
 - b) bet kurios kitos su mokamu atlyginimu tiesiogiai susijusios darbdavio patirtos ir apmokėtos išlaidos, pvz., su darbo santykiais susiję mokesčiai ir socialinio draudimo, įskaitant pensijas, įmokos, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004³⁸, jeigu jos:
 - i) nustatytos įdarbinimo dokumente arba teisės akte;
 - ii) atitinka įdarbinimo dokumente nurodytus teisės aktus ir šalyje ir (arba) organizacijoje, kurioje konkretus darbuotojas faktiškai dirba, taikomą standartinę tvarką, ir
 - iii) darbdavio nėra susigrąžinamos.

Pagal a punktą mokėjimai fiziniams asmenims, kurie INTERREG partneriui dirba ne pagal darbo, o pagal kitą sutartį, gali būti prilyginami mokamam atlyginimui, o tokia sutartis gali būti laikoma įdarbinimo dokumentu.

3. Išlaidos darbuotojams gali būti atlyginamos:
 - a) pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [48 straipsnio 1 dalies a punktą] (išlaidos pagrindžiamos įdarbinimo dokumentu ir atlyginimo lapeliais), arba

³⁸ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

- b) vadovaujantis supaprastinto išlaidų apmokėjimo tvarka, kaip nurodyta Reglamento (ES) [naujasis BNR] [48 straipsnio 1 dalies b–e punktuose], arba
 - c) taikant fiksuotąją normą pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [50] straipsnio [1] dalį.
4. Su asmenimis, kurie įgyvendindami veiksmą dirba ne visą darbo laiką, susijusios išlaidos darbuotojams apskaičiuojamos kaip:
- a) fiksuota procentinė su darbo santykiais susijusių bendrųjų išlaidų dalis pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] 50 straipsnio 2 dalį, arba
 - b) kintama bendrųjų darbo išlaidų dalis, atitinkanti kintamą kas mėnesį įgyvendinant veiksmą dirbtų valandų skaičių, nustatomą remiantis laiko registravimo sistema, fiksuojančia 100 proc. darbuotojo darbo laiko.
5. Jeigu ne visą darbo laiką dirbantiems darbuotojams taikomas 4 dalies b punktas, atlygintinos išlaidos darbuotojams skaičiuojamos remiantis valandiniu įkainiu, kuris nustatomas:
- a) mėnesio bendrąsias darbo išlaidas padalijus iš įdarbinimo dokumente nustatyto valandomis išreikšto mėnesio darbo laiko arba
 - b) paskiausiai dokumentuotas metines bendrąsias su darbo santykiais susijusias išlaidas padalijus iš 1 720 valandų pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [50] straipsnio [2, 3 ir 4 dalis].
6. Su asmenimis, kurie pagal įdarbinimo dokumentą dirba valandinio darbo principu, susijusios išlaidos darbuotojams yra tinkamos finansuoti, įgyvendinant veiksmą faktiškai dirbtų valandų skaičiui, remiantis darbo laiko registravimo sistema, pritaikius įdarbinimo dokumente suderintą valandinį įkainį.

39 straipsnis

Biuro ir administracinės išlaidos

Biuro ir administracines išlaidas sudaro tik šios išlaidos:

- a) biuro nuoma;
- b) su pastatais, kuriuose dirba darbuotojai, ir biuro įranga susijęs draudimas ir mokesčiai (pvz., draudimas nuo gaisro ar vagystės);
- c) komunaliniai mokesčiai (pvz., elektros, šildymo, vandens);
- d) raštinės reikmenys;
- e) paramą gaunančioje organizacijoje vykdoma bendroji apskaita;
- f) archyvai;
- g) priežiūra, valymas ir remontas;
- h) apsauga;
- i) IT sistemos;
- j) ryšiai (pvz., telefonas, faksas, internetas, pašto paslaugos, vizitinės kortelės);
- k) banko taikomi sąskaitos (-ų) atidarymo ir tvarkymo mokesčiai, jei įgyvendinant veiksmą reikia atidaryti atskirą sąskaitą;
- l) tarpvalstybinių finansinių operacijų mokesčiai.

40 straipsnis
Kelionės ir apgyvendinimo išlaidos

1. Kelionės ir apgyvendinimo išlaidas sudaro tik šios išlaidos:
 - a) kelionės išlaidos (pvz., bilietai, kelionės ir automobilio draudimas, degalai, automobilio naudojimo išlaidos, kelių rinkliavos ir stovėjimo mokesčiai);
 - b) maitinimo išlaidos;
 - c) apgyvendinimo išlaidos;
 - d) vizų išlaidos;
 - e) dienpinigiai,neatsižvelgiant į tai, ar šios išlaidos patirtos ir apmokėtos programos teritorijoje ar už jos ribų.
2. Jokios iš dienpinigių apmokėtos 1 dalies a–d punktuose nurodytos išlaidos negali būti papildomai atlygintos ne iš dienpinigių.
3. Išorės ekspertų ir paslaugų teikėjų kelionės ir apgyvendinimo išlaidos priskiriamos prie 41 straipsnyje nurodytų išorės ekspertų ir paslaugų išlaidų.
4. Paramos gavėjo darbuotojo tiesiogiai apmokėtos šiame straipsnyje nurodytos išlaidos pagrindžiamos įrodymu, kad paramos gavėjas atlygino darbuotojo išlaidas.
5. Pagal veiksmą patirtas kelionės ir apgyvendinimo išlaidas galima apskaičiuoti taikant fiksuotąją normą, kurią sudaro iki 15 proc. tiesioginių išlaidų, išskyrus tiesiogines išlaidas darbuotojams.

41 straipsnis
Išorės ekspertų ir paslaugų išlaidos

Išorės ekspertų ir paslaugų išlaidas sudaro tik šios viešosios ar privatinės teisės subjekto arba fizinio asmens, kuris nėra veiksmo paramos gavėjas, teikiamos paslaugos ir ekspertų žinios:

- a) tyrimai ar apklausos (pvz., vertinimai, strategijos, koncepcijų dokumentai, projektų planai, vadovai);
- b) mokymas;
- c) vertimas raštu;
- d) IT sistemų ir svetainių kūrimas, keitimas ir naujinimas;
- e) su veiksmu arba visa bendradarbiavimo programa susijusi reklama, komunikacija, viešinimas ar informavimas;
- f) finansų valdymas;
- g) su renginių ar susitikimų organizavimu ir rengimu susijusios paslaugos (įskaitant nuomą, maitinimą ar vertimą žodžiu);
- h) dalyvavimas renginiuose (pvz., registracijos mokesčiai);
- i) teisinės konsultacijos ir notaro paslaugos, techninės ir finansų srities ekspertų paslaugos, kitos konsultavimo ir apskaitos paslaugos;
- j) intelektinės nuosavybės teisės;

- k) patikrinimai pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [68 straipsnio 1 dalies a punktą] ir šio reglamento 45 straipsnio 1 dalį;
- l) programos lygmens apskaitos funkcijų išlaidos pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [70] straipsnį ir šio reglamento 46 straipsnį;
- m) programos lygmens audito išlaidos pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [72] ir [75] straipsnius ir šio reglamento 47 ir 48 straipsnius;
- n) banko ar kitos finansų įstaigos suteiktos garantijos, jei jų reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus arba stebėsenos komiteto priimtą programavimo dokumentą;
- o) išorės ekspertų, pranešėjų, susitikimų pirmininkų ir paslaugų teikėjų kelionė ir apgyvendinimas;
- p) kitos veiksmams reikalingos konkrečios ekspertų žinios ir paslaugos.

42 straipsnis ***Įrangos išlaidos***

1. Įrangos pirkimo, nuomos ar išperkamąsios nuomos išlaidas, kurios nėra apmokamos pagal 39 straipsnį, sudaro tik:
 - a) biuro įranga;
 - b) IT aparatinė ir programinė įranga;
 - c) baldai ir įrenginiai;
 - d) laboratorinė įranga;
 - e) aparatai ir priemonės;
 - f) įrankiai ar prietaisai;
 - g) transporto priemonės;
 - h) kita veiksmams reikalinga konkreti įranga.
2. Naudotos įrangos pirkimo išlaidos gali būti tinkamos finansuoti, jei laikomasi šių sąlygų:
 - a) iš INTERREG fondų arba Reglamento (ES) [naujasis BNR] [1 straipsnio 1 dalies a punkte] išvardytų fondų šiai įrangai nebuvo gauta jokios kitos paramos;
 - b) ši kaina ne didesnė už atitinkamoje rinkoje apskritai priimtina kainą;
 - c) įranga pasižymi veiksmui būtiniais techniniais ypatumais ir atitinka taikytinas normas bei standartus.

43 straipsnis ***Infrastruktūros ir darbų išlaidos***

Infrastruktūros ir darbų išlaidas sudaro tik šios išlaidos:

- a) žemės pirkimas pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [58 straipsnio 1 dalies c punktą];
- b) statybos leidimai;

- c) statybinės medžiagos;
- d) darbo jėga;
- e) specializuotos intervencinės priemonės (pvz., dirvožemio valymas, išminavimas).

VI SKYRIUS

INTERREG programų institucijos, valdymas, kontrolė ir auditas

44 straipsnis

INTERREG programų institucijos

1. INTERREG programoje dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT, laikydamosi Reglamento (ES) [naujasis BNR] [65] straipsnio nuostatų, paskiria vieną vadovaujančiąją instituciją ir vieną audito instituciją.
2. Vadovaujančioji institucija ir audito institucija turi būti įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje.
3. Dėl programos PEACE PLUS pažymėtina, kad ES specialiųjų programų įstaiga, paskirta vadovaujančiąją instituciją, laikoma įsikūrusia valstybėje narėje.
4. INTERREG programoje dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT programos vadovaujančiąją instituciją gali paskirti ETBG.
5. Pagal 2B komponento INTERREG programą arba pagal 1 komponento INTERREG programą, jei ji apima ilgas sienas, kurių teritorijose vystymosi uždaviniai ir poreikiai yra skirtingi, INTERREG programoje dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT gali apibrėžti programos dalių teritorijas.
6. Jeigu vadovaujančioji institucija pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [65] straipsnio [3] dalį paskiria tarpinę instituciją, tarpinė institucija vykdo šias funkcijas daugiau negu vienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje arba, kai taikytina, trečiojoje valstybėje, valstybėje partnerėje arba UŠT.

45 straipsnis

Vadovaujančiosios institucijos funkcijos

1. INTERREG programos vadovaujančioji institucija vykdo Reglamento (ES) [naujasis BNR] [66], [68] ir [69] straipsniuose nustatytas funkcijas, išskyrus 66 straipsnio 1 dalies a punkte ir 67 straipsnyje nurodytą veiksmų atranką ir 68 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus mokėjimus paramos gavėjams. Šios funkcijos vykdomos visoje programos teritorijoje, laikantis šio reglamento VIII skyriuje išdėstytų nukrypti leidžiančių nuostatų.
2. Pasikonsultavusi su INTERREG programoje dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis ir, kai taikytina, trečiosiomis valstybėmis, valstybėmis partnerėmis arba UŠT, vadovaujančioji institucija įsteigia jungtinį sekretoriatą; sekretoriato personalas sudaromas, atsižvelgiant į programai skirtą partnerystę.

Jungtinis sekretoriatas padeda vadovaujančiajai institucijai ir stebėsenos komitetui vykdyti atitinkamas funkcijas. Jungtinis sekretoriatas taip pat teikia galimiams

paramos gavėjams informaciją apie finansavimo galimybes pagal INTERREG programas ir padeda paramos gavėjams ir partneriams įgyvendinti veiksmus.

3. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) [naujasis BNR] [70 straipsnio 1 dalies c punkto], kita valiuta padengtas išlaidas kiekvienas partneris konvertuoja vadovaudamasis mėnesio buhalteriniu valiutos kursu, kurį Komisija yra nustačiusi tą mėnesį, kurį išlaidos pateiktos tikrinti vadovaujančiajai institucijai pagal minėto reglamento [68 straipsnio 1 dalies a punktą].

46 straipsnis

Apskaitos funkcija

1. INTERREG programoje dalyvaujančios valstybės narės ir, kai taikytina, trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT susitaria dėl apskaitos funkcijos vykdymo.
2. Apskaitos funkciją sudaro Reglamento [naujasis BNR] [70 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose] išdėstytos užduotys; prie jos taip pat priskiriami Komisijos vykdomi mokėjimai ir, remiantis bendra taisykle, mokėjimai pagrindiniam partneriui pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [68 straipsnio 1 dalies b punktą].

47 straipsnis

Audito institucijos funkcijos

1. INTERREG programos audito institucija vykdo šiame straipsnyje ir 48 straipsnyje nurodytas funkcijas visoje tos INTERREG programos teritorijoje, laikydamosi VIII skyriuje išdėstytų nukrypti leidžiančių nuostatų.
Tačiau dalyvaujanti valstybė narė gali nurodyti, kada audito institucijos auditorius turi lydėti tos dalyvaujančios valstybės narės auditorius.
2. INTERREG programos audito institucija yra atsakinga už sistemų ir veiksmų auditą, kad galėtų pateikti Komisijai nepriklausomą patikinimą, jog valdymo ir kontrolės sistemos yra veiksmingos ir į Komisijai pateiktas finansines ataskaitas įtrauktos išlaidos yra teisėtos ir tvarkingos.
3. Jeigu INTERREG programa įtraukta į tiriamąją visumą, iš kurios Komisija pagal 48 straipsnio 1 dalį atrenka bendrą imtį, audito institucija vykdo Komisijos atrinktų veiksmų auditą, kad galėtų pateikti Komisijai nepriklausomą patikinimą, jog Komisijos valdymo ir kontrolės sistema yra veiksminga.
4. Audito darbas atliekamas laikantis tarptautiniu mastu pripažintų audito standartų.
5. Kiekvienais metais, pasibaigus finansiniams metams, iki vasario 15 d. pagal Reglamento [FR-Omnibus] [63] straipsnio [7] dalį ir vadovaudamasi Reglamento (ES) [naujasis BNR] XVI priede pateikta forma bei visu atliktu audito darbu audito institucija parengia ir pateikia Komisijai metinę audito nuomonę, kurioje aptariamos bent šios sritys:
 - a) finansinių ataskaitų išsamumas, teisingumas ir tikslumas;
 - b) į Komisijai pateiktas finansines ataskaitas įtrauktų išlaidų teisėtumas ir tvarkingumas;
 - c) INTERREG programos valdymo ir kontrolės sistema.

Jeigu INTERREG programa įtraukiama į tiriamąją visumą, iš kurios Komisija atrenka 48 straipsnio 1 dalyje nurodytą imtį, metinė audito nuomonė pateikiama tik dėl pirmos pastraipos a ir c punktuose nurodytų sričių.

Atitinkamai valstybei narei, kurioje yra vadovaujančioji institucija, apie tai pranešus, vasario 15 d. terminą Komisija išimties tvarka gali pratęsti iki kovo 1 d.

6. Kiekvienais metais, pasibaigus finansiniams metams, iki vasario 15 d. pagal Reglamento [FR-Omnibus] [63 straipsnio 5 dalies b punktą] ir vadovaudamasi Reglamento (ES) [naujasis BNR] XVII priede pateikta forma audito institucija parengia ir pateikia Komisijai metinę kontrolės ataskaitą, kurioje pagrindžia šio straipsnio 5 dalyje nurodytą audito nuomonę bei pateikia nustatytų faktų santrauką, įskaitant sistemų klaidų ir trūkumų pobūdžio ir masto analizę, nurodo pasiūlytus ir įgyvendintus taisomuosius veiksmus, gautą visą klaidų lygį ir į Komisijai pateiktas finansines ataskaitas įtrauktų išlaidų likutinį klaidų lygį.
7. Jeigu INTERREG programa įtraukiama į tiriamąją visumą, iš kurios Komisija atrenka 48 straipsnio 1 dalyje nurodytą imtį, pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] XVII priede pateiktą formą audito institucija parengia šio straipsnio 6 dalyje nurodytą Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [63 straipsnio 5 dalies b punkto] reikalavimus atitinkančią ir šio straipsnio 5 dalyje nurodytą audito nuomonę pagrindžiančią metinę kontrolės ataskaitą.

Ataskaitoje išdėstoma nustatytų faktų santrauka, pateikiama sistemų klaidų ir trūkumų pobūdžio ir masto analizė, taip pat nurodomi pasiūlyti ir įgyvendinti taisomieji veiksmai, audito institucijos pagal 48 straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą imtį atlikto veiksmų audito rezultatai ir INTERREG programos institucijų už kiekvieną audito institucijos nustatytą veiksmų trūkumą pritaikytos finansinės pataisos.
8. Audito institucija pateikia Komisijai sistemos audito ataskaitas iškart, kai baigiama reikalaujama prieštaravimo procedūra su atitinkamais audituojamais subjektais.
9. Jeigu nesusitarta kitaip, Komisija ir audito institucija reguliariai, paprastai bent kartą per metus, rengia susitikimus, per kuriuos nagrinėja metinę kontrolės ataskaitą, audito nuomonę ir audito strategiją, taip derina savo audito planus ir metodus bei keičiasi nuomonėmis su valdymo ir kontrolės sistemų tobulinimu susijusiais klausimais.

48 straipsnis ***Veiksmų auditas***

1. Vadovaudamasi statistiniu imties sudarymo metodu Komisija atrenka bendrą veiksmų (arba kitų atrankos vienetų) imtį, kuria remdamosi INTERREG programų audito institucijos kiekvienais finansiniais metais atlieka ERPF arba Sąjungos išorės finansavimo priemonės lėšomis remiamų veiksmų auditą.

Bendra imtis reprezentatyviai atspindi visas į tiriamąją visumą įtrauktas INTERREG programas.

Kad galėtų atrinkti šią bendrą imtį, Komisija gali suskirstyti INTERREG programų grupes pagal konkrečią riziką.
2. Programos institucijos pateikia Komisijai bendrai imčiai atrinkti reikalingą informaciją pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, ne vėliau kaip iki rugsėjo 1d.

Informacija pateikiama standartizuotu elektroniniu formatu, ji turi būti išsami ir joje sutikrinamos visos ataskaitiniais finansiniais metais Komisijai deklaruotos išlaidos.

3. Nepažeisdamos 47 straipsnio 2 dalyje nurodyto reikalavimo atlikti sistemos auditus, į bendrą imtį įtrauktų INTERREG programų audito institucijos papildomo šių programų veiksmų audito neatlieka, nebent Komisija to prašo pagal šio straipsnio 8 dalį arba audito institucija nustato konkrečią riziką.
4. Komisija kiekvienais metais informuoja atitinkamas INTERREG programų audito institucijas apie atrinktą bendrą imtį laiku (paprastai pasibaigus finansiniams metams, iki spalio 1 d.), kad šios institucijos galėtų atlikti veiksmų auditą.
5. Atitinkamos audito institucijos pateikia informaciją apie šio audito rezultatus, taip pat apie visas už konkrečius nustatytus pažeidimus pritaikytas finansines pataisas ne vėliau kaip Komisijai pagal 47 straipsnio 6 ir 7 dalis teikiamose metinėse kontrolės ataskaitose.
6. Įvertinusi pagal 1 dalį atrinktų veiksmų audito rezultatus, Komisija savo pačios patikinimo proceso tikslais apskaičiuoja bendrą INTERREG programų, įtrauktų į tiriamąją visumą, iš kurios atrinkta bendra imtis, ekstrapoliuotą klaidų lygį.
7. Jeigu 6 dalyje nurodytas bendras ekstrapoliuotas klaidų lygis viršija 2 proc. visų deklaruotų INTERREG programų, įtrauktų į tiriamąją visumą, iš kurios atrinkta bendra imtis, išlaidų, atsižvelgdama į finansines korekcijas, kurias atitinkamos INTERREG programų institucijos pritaikė už konkrečius pažeidimus, nustatytus per veiksmų, atrinktų pagal 1 dalį, auditą, Komisija apskaičiuoja bendrą likutinį klaidų lygį.
8. Jeigu 7 dalyje nurodytas bendras likutinis klaidų lygis viršija 2 proc. deklaruotų INTERREG programų, įtrauktų į tiriamąją visumą, iš kurios atrinkta bendra imtis, išlaidų, Komisija nusprendžia, ar reikia prašyti, kad konkrečios INTERREG programos arba INTERREG programų grupės, su kuriomis susiję daugiausia klaidų, audito institucija atliktų papildomą audito darbą ir papildomai įvertintų klaidų lygį bei reikalingas INTERREG programų, kurias paveikė nustatyti pažeidimai, taisomąsias priemones.
9. Remdamasi papildomo audito darbo, kurį prašyta atlikti pagal 8 dalį, rezultatų įvertinimu, Komisija gali prašyti INTERREG programoms, kurias paveikė nustatyti pažeidimai, pritaikyti papildomas finansines korekcijas. Tokiu atveju INTERREG programų institucijos pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [97] straipsnį atlieka reikalingas finansines pataisas.
10. Kiekviena INTERREG programos, apie kurią neturima 2 dalyje nurodytos informacijos, kurios informacija yra neišsami arba nebuvo pateikta iki 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto termino, audito institucija pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [73] straipsnį sudaro atskirą atitinkamos INTERREG programos imtį.

VII SKYRIUS

Finansų valdymas

49 straipsnis

Mokėjimai ir išankstinis finansavimas

1. ERPF parama ir, kai taikytina, Sąjungos išorės finansavimo priemonių parama kiekvienai INTERREG programai pagal 46 straipsnio 2 dalį mokama į vieną sąskaitą, nenaudojant jokių nacionalinių subsąskaitų.
2. Jei lėšų pakanka, 2022–2026 m. Komisija sumoka išankstinį finansavimą, remdamasi visa parama iš kiekvieno INTERREG fondo, nurodyta pagal 18 straipsnį priimtame sprendime dėl INTERREG programos patvirtinimo, iki liepos 1 d. arba (sprendimo dėl patvirtinimo metais) ne vėliau kaip per 60 dienų nuo sprendimo priėmimo tokiais metinėmis dalimis:
 - a) 2021 m.: 1%;
 - b) 2022 m.: 1%;
 - c) 2023 m.: 1%;
 - d) 2024 m.: 1%;
 - e) 2025 m.: 1%;
 - f) 2026 m.: 1%.
3. Jeigu išorės tarpvalstybinės INTERREG programos remiamos ERPF ir PNPP III TB arba KPTBP TB lėšomis, visų fondų, iš kurių remiama INTERREG programa, išankstinis finansavimas mokamas remiantis Reglamento (ES) Nr. [PNPP III], Nr. [KPTBP] arba pagal juos priimto akto nuostatomis.

Prireikus ir atsižvelgiant į biudžeto poreikius, išankstinio finansavimo suma gali būti mokama dviem dalimis.

Jei per 24 mėnesius nuo tos dienos, kai Komisija sumokėjo pirmą išankstinio finansavimo sumos dalį, tarpvalstybinės INTERREG programos mokėjimo prašymas nepateikiamas, visa išankstinio finansavimo suma grąžinama Komisijai. Tokia grąžinta suma sudaro vidaus asignuotąsias pajamas ir dėl jos nemažinama ERPF, PNPP III TB arba KPTBP TB lėšomis programai skiriama parama.

50 straipsnis

Lėšų susigrąžinimas

1. Vadovaujančioji institucija užtikrina, kad visos dėl pažeidimo sumokėtos sumos būtų susigrąžintos iš pagrindinio arba vienintelio partnerio. Partneriai grąžina pagrindiniam partneriui visas nepagrįstai sumokėtas sumas.
2. Jei pagrindiniam partneriui nepavyksta susigrąžinti lėšų iš kitų partnerių arba jei vadovaujančiajai institucijai nepavyksta susigrąžinti lėšų iš pagrindinio arba vienintelio partnerio, valstybė narė, trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT, kurios teritorijoje yra įsisteigęs arba, ETBG atveju, yra registruotas atitinkamas partneris, grąžina vadovaujančiajai institucijai visas tam partneriui nepagrįstai sumokėtas lėšas. Vadovaujančioji institucija yra atsakinga už atitinkamų sumų grąžinimą į Sąjungos bendrąjį biudžetą pagal INTERREG programoje nustatytą

atsakomybės pasiskirstymą tarp dalyvaujančių valstybių narių, trečiųjų valstybių, valstybių partnerių ar UŠT.

3. Kai valstybė narė, trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT grąžina vadovaujančiajai institucijai visas partneriui neteisėtai sumokėtas sumas, ji gali tęsti arba pradėti susigrąžinimo iš partnerio procedūras pagal nacionalinę teisę. Jeigu valstybė narė, trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT šias lėšas sėkmingai susigrąžina, ji gali jas panaudoti atitinkamos INTERREG programos nacionalinio bendro finansavimo tikslais. Valstybė narė, trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT nėra niekaip įpareigotos pranešti programos institucijoms, stebėsenos komitetui arba Komisijai apie nacionaliniu lygmeniu susigrąžintas lėšas.
4. Jeigu valstybė narė, trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT pagal 3 dalį negrąžina vadovaujančiajai institucijai kurios nors partneriui neteisėtai sumokėtos sumos, įgaliotasis leidimus suteikiantis pareigūnas išleidžia nurodymą dėl šios sumos susigrąžinimo, kuris, jei galima, įvykdomas užskaitant tą sumą valstybei narei, trečiajai valstybei, valstybei partneriui arba UŠT iš kitų mokėjimų pagal tą pačią INTERREG programą arba (trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT atveju) iš kitų mokėjimų pagal programas, remiamas atitinkamų Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis. Toks susigrąžinimas nėra finansinė pataisa ir dėl jo ERPF ir jokių Sąjungos išorės finansavimo priemonių parama atitinkamai INTERREG programai nemažinama. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] 177 straipsnio 3 dalį susigrąžinamos sumos sudaro asignuotąsias pajamas.

VIII SKYRIUS

Trečiųjų valstybių, valstybių partnerių arba UŠT dalyvavimas INTERREG programose pagal pasidalijamojo valdymo principą

51 straipsnis

Taikytinos nuostatos

I–VII ir X skyrių nuostatos taikomos INTERREG programose dalyvaujančioms trečiosioms valstybėms, valstybėms partnerėms arba UŠT laikantis specialiųjų šio skyriaus nuostatų.

52 straipsnis

INTERREG programų institucijos ir jų funkcijos

1. INTERREG programoje dalyvaujančios trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT leidžia tos programos vadovaujančiajai institucijai atlikti savo funkcijas atitinkamoje jų teritorijoje arba paskiria nacionalinę instituciją kontaktiniu vadovaujančiosios institucijos arba nacionalinio kontrolieriaus subjektu ir jai paveda atitinkamoje savo teritorijoje atlikti valdymo patikrinimus, kaip numatyta Reglamento (ES) [naujasis BNR] [68 straipsnio 1 dalies a punkte].
2. INTERREG programoje dalyvaujančios trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT leidžia tos programos audito institucijai atlikti savo funkcijas atitinkamoje jų teritorijoje arba paskiria funkcinį požiūriu nuo nacionalinės institucijos atskirtą nacionalinę audito instituciją arba subjektą.
3. INTERREG programoje dalyvaujančios trečiosios valstybės, valstybės partnerės ir UŠT skiria darbuotojus į tos programos jungtinį sekretoriatą, savo teritorijoje įsteigia vietos padalinį arba padaro ir vieną, ir kitą.

4. Nacionalinė institucija arba INTERREG programos komunikacijų pareigūnui prilygstantis subjektas pagal 35 straipsnio 1 dalį padeda vadovaujančiajai institucijai ir partneriams atitinkamoje trečiojoje valstybėje, valstybėje partnerėje arba UŠT atlikti 35 straipsnio 2–7 dalyse nurodytas funkcijas.

53 straipsnis
Valdymo metodai

1. ERPF ir PNPP III TB arba KPTBP TB lėšomis remiamos išorės tarpvalstybinės INTERREG programos įgyvendinamos pagal pasidalijamojo valdymo principą ir valstybėse narėse, ir kiekvienoje dalyvaujančiojoje trečiojoje valstybėje arba valstybėje partnerėje.
PEACE PLUS programa įgyvendinama pagal pasidalijamojo valdymo principą tiek Airijoje, tiek Jungtinėje Karalystėje.
2. ERPF ir vienos arba kelių Sąjungos išorės finansavimo priemonių įnašais remiamos 2 ir 4 komponentų INTERREG programos įgyvendinamos pagal pasidalijamojo valdymo principą ir valstybėse narėse, ir kiekvienoje dalyvaujančiojoje trečiojoje valstybėje arba valstybėje partnerėje, o 3 komponento INTERREG programos – kiekvienoje UŠT, nepriklausomai nuo to, ar ji gauna paramą iš vienos arba kelių Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšų.
3. ERPF ir vienos arba kelių Sąjungos išorės finansavimo priemonių įnašais remiamos 3 komponento INTERREG programos įgyvendinamos bet kuriuo iš šių būdų:
 - a) pagal pasidalijamojo valdymo principą ir valstybėse narėse, ir kiekvienoje dalyvaujančiojoje trečiojoje valstybėje arba UŠT;
 - b) valdant vieno ar kelių veiksmų ERPF išlaidas už Sąjungos ribų – pagal pasidalijamojo valdymo principą tik valstybėse narėse ir kiekvienoje dalyvaujančiojoje trečiojoje valstybėje arba UŠT, o valdant vienos arba kelių Sąjungos išorės finansavimo priemonių įnašus – pagal netiesioginio valdymo principą;
 - c) pagal netiesioginio valdymo principą ir valstybėse narėse, ir kiekvienoje dalyvaujančiojoje trečiojoje valstybėje arba UŠT.

Jeigu visos 3 komponento INTERREG programos arba jų dalis įgyvendinamos pagal netiesioginio valdymo principą, taikomas 60 straipsnis.

54 straipsnis
Tinkamumas finansuoti

1. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) [naujasis BNR] [57] straipsnio [2] dalies, išlaidos yra tinkamos finansuoti Sąjungos išorės finansavimo priemonių įnašais, jeigu partneris arba viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystės veiksmuose dalyvaujantis privačiojo sektoriaus partneris patyrė išlaidas rengdamasis įgyvendinti INTERREG veiksmus ir juos įgyvendindamas po 2021 m. sausio 1 d. ir jeigu išlaidos apmokėtos po finansavimo susitarimo su atitinkama trečiąja valstybe, valstybe partnere arba UŠT pasirašymo.
Tačiau valstybėje narėje esančių programos institucijų valdomos techninės paramos išlaidos yra tinkamos finansuoti iki 2021 m. sausio 1 d. net ir tada, jei buvo patirtos vykdamas trečiosioms valstybėms, valstybėms partnerėms arba UŠT skirtus veiksmus.

2. Jeigu pagal INTERREG programą veiksmai atrenkami skelbiant kvietimus teikti pasiūlymus, į šiuos kvietimus galima įtraukti prašymus skirti įnašus iš Sąjungos išorės finansavimo priemonių, net jeigu kvietimai paskelbti iki atitinkamos finansavimo sutarties pasirašymo, o veiksmai jau galbūt atrinkti iki tų datų.

Tačiau vadovaujančioji institucija negali iki tų datų pateikti 22 straipsnio 6 dalyje nurodyto dokumento.

55 straipsnis

Dideli infrastruktūros projektai

1. Pagal šį skirsnį INTERREG programos lėšomis galima remti didelius infrastruktūros projektus, tai yra, veiksmus, kuriuos sudaro darbai, veikla arba paslaugos, skirti atlikti konkretaus pobūdžio nedalomai funkcijai, kuria siekiama aiškiai apibrėžtų bendros svarbos tikslų norint vykdyti naudingas tarpvalstybinio poveikio investicijas, o infrastruktūrai įsigyti iš biudžeto skiriama ne mažiau kaip 2 500 000 EUR.
2. Kiekvienas didelį infrastruktūros projektą arba jo dalį įgyvendinantis paramos gavėjas laikosi taikytinų viešųjų pirkimų taisyklių.
3. Jeigu vieno arba kelių didelių infrastruktūros projektų atranka įtraukiama į stebėsenos komiteto arba, jei taikytina, iniciatyvinio komiteto posėdžio darbotvarkę, vadovaujančioji institucija ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki posėdžio datos, pateikia Komisijai kiekvieno tokio projekto koncepcijos dokumentą. Koncepcijos dokumentą sudaro ne daugiau kaip trys puslapiai, jame nurodomas projekto pavadinimas, vieta, biudžetas, pagrindinis partneris, partneriai, pagrindiniai tikslai ir siejami rezultatai. Jeigu vieno arba kelių didelių infrastruktūros projektų koncepcijos dokumentas iki minėto termino nepateikiamas, Komisija gali reikalauti, kad stebėsenos komiteto arba iniciatyvinio komiteto pirmininkas išbrauktų atitinkamus projektus iš posėdžio darbotvarkės.

56 straipsnis

Viešieji pirkimai

1. Jeigu įgyvendinant veiksmą paramos gavėjui reikia sudaryti paslaugų, prekių arba darbų pirkimo sutartis, taikomos šios taisyklės:
 - a) jeigu paramos gavėjas yra perkančioji organizacija ar perkantysis subjektas, kaip apibrėžta Sąjungos teisės aktuose, taikomuose viešųjų pirkimų procedūroms, jis taiko pagal Sąjungos teisės aktus priimtus nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus;
 - b) jeigu paramos gavėjas yra valstybės partnerės pagal PNPP III arba KPTBP valstybės institucija, kurios bendras finansavimas pervedamas vadovaujančiajai institucijai, jis gali taikyti nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, jeigu tai leidžiama pagal finansavimo sutartį, sutartis skirta ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikusiam konkurso dalyviui arba, jei tai tikslinga, mažiausią kainą pasiūliusiam konkurso dalyviui, kartu vengiant visų interesų konfliktų.
2. Išskyrus 1 dalyje nurodytus atvejus, prekių, darbų arba paslaugų pirkimo sutartys visais atvejais skiriamos laikantis viešųjų pirkimų procedūrų pagal Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [178] ir [179] straipsnių ir minėto reglamento 1 priedo 3 skyriaus (36–41 punktų) nuostatas.

57 straipsnis
Finansų valdymas

Komisijos sprendimai dėl INTERREG programų, taip pat remiamų Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis, patvirtinimo turi atitikti nustatytus reikalavimus, kad sprendimai būtų laikomi finansavimo sprendimais pagal Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [110] straipsnio [2] dalį.

58 straipsnis
Finansavimo susitarimų sudarymas pagal pasidalijamojo valdymo principą

1. Norint INTERREG programą įgyvendinti trečiojoje valstybėje, valstybėje partnerėje arba UŠT, pagal Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [112] straipsnio [4] dalį Komisija, atstovaujanti Sąjungai, ir kiekviena pagal nacionalinius teisės aktus atstovaujama trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT sudaro finansavimo susitarimą.
2. Visi finansavimo susitarimai sudaromi ne vėliau kaip metų, einančių po metų, kuriais priimtas pirmasis biudžeto įsipareigojimas, gruodžio 31 d. ir laikomi sudarytais tą dieną, kurią finansavimo susitarimą pasirašo paskutinioji šalis.

Bet kuris finansavimo susitarimas įsigalioja:

- a) kai jį pasirašo paskutinioji šalis arba
 - b) kai trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT įvykdo ratifikavimo pagal nacionalinės teisės aktus procedūrą ir informuoja Komisiją.
3. Jeigu INTERREG programoje dalyvauja daugiau negu viena trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT, abi susitarimo šalys iki tos datos pasirašo bent vieną finansavimo susitarimą. Trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT gali pasirašyti atitinkamus finansavimo susitarimus ne vėliau kaip antrųjų metų, einančių po metų, kuriais priimtas pirmasis biudžeto įsipareigojimas, birželio 30 d.
 4. Valstybė narė, kurioje yra atitinkamos INTERREG programos vadovaujančioji institucija:
 - a) gali taip pat pasirašyti finansavimo susitarimą arba
 - b) tą pačią dieną su kiekviena toje INTERREG programoje dalyvaujančia trečiąja valstybe, valstybe partnere arba UŠT pasirašo įgyvendinimo susitarimą, kuriame nustatomos susitarimo šalių teisės ir pareigos, susijusios su jo įgyvendinimu ir finansų valdymu.

Perduodama pasirašytą finansavimo susitarimo arba įgyvendinimo susitarimo kopiją Komisijai valstybė narė, kurioje yra vadovaujančioji institucija, taip pat atskiru dokumentu atsiunčia 55 straipsnyje apibrėžtų planuojamų didelių infrastruktūros projektų sąrašą ir nurodo numatomą jų pavadinimą, vietą, biudžetą ir pagrindinį partnerį.

5. Pagal 4 dalies b punktą pasirašytu įgyvendinimo susitarimu reglamentuojami bent šie aspektai:
 - a) išsami mokėjimų tvarka;
 - b) finansų valdymas;
 - c) dokumentų saugojimas;

- d) prievolės teikti ataskaitas;
 - e) patikrinimai, kontrolė ir auditas;
 - f) pažeidimai ir lėšų susigrąžinimas.
6. Jeigu valstybė narė, kurioje yra vadovaujančioji institucija, nusprendžia pagal 4 dalies a punktą pasirašyti finansavimo susitarimą, finansavimo susitarimas laikomas Sąjungos biudžeto vykdymo pagal Finansinį reglamentą priemone, o ne SESV 2016–2019 straipsniuose nurodytu tarptautiniu susitarimu.

59 straipsnis

Trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT indėlis, išskyrus bendrą finansavimą

1. Jeigu trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT perduoda vadovaujančiajai institucijai INTERREG programai skirtą finansinį įnašą, išskyrus Sąjungos paramos INTERREG programai bendrą finansavimą, nuostatos dėl finansinio įnašo išdėstomos šiame dokumente:
- a) jeigu valstybė narė pasirašo finansavimo susitarimą pagal 58 straipsnio 4 dalies a punktą – atskirame įgyvendinimo susitarime, kurį pasirašo valstybė narė, kurioje yra vadovaujančioji institucija, ir trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT arba tiesiogiai vadovaujančioji institucija ir kompetentinga trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT institucija;
 - b) jeigu valstybė narė pasirašo įgyvendinimo susitarimą pagal 58 straipsnio 4 dalies b punktą – viename iš šių dokumentų:
 - i) atskiroje to įgyvendinimo susitarimo dalyje, arba
 - ii) papildomame įgyvendinimo susitarime, kurį pasirašo tos pačios a punkte nurodytos susitarimo šalys.
- Pagal pirmos pastraipos b punkto i papunktį įgyvendinimo susitarimo skirsniuose, kai taikytina, aptariamas ir INTERREG programai perduodamas finansinis įnašas, ir Sąjungos parama.
2. 1 dalyje nurodytame įgyvendinimo susitarime išdėstomos nuostatos bent dėl 58 straipsnio 5 dalyje nurodytų trečiosios valstybės, valstybės partnerės arba UŠT bendro finansavimo aspektų.
- Papildomai jame nurodoma:
- a) papildomo finansinio įnašo suma;
 - b) numatoma jo panaudojimo paskirtis ir sąlygos, įskaitant paraiškų dėl papildomo įnašo sąlygas.
3. Dėl PEACE PLUS programos pažymėtina, kad Jungtinės Karalystės finansinis įnašas Sąjungos veiklai vykdyti, teikiamas išorės asignuotųjų pajamų forma, kaip nurodyta Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [21 straipsnio 2 dalies e punkte], sudaro 2 išlaidų kategorijos „Sanglauda ir vertybės“ viršutinės ribos „Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda“ biudžeto asignavimų dalį.
- Dėl šio įnašo su Jungtine Karalyste pagal 58 straipsnį sudaromas specialus finansavimo susitarimas. Komisija, Jungtinė Karalystė ir Airija yra šio specialaus finansavimo susitarimo šalys.

Finansavimo susitarimas pasirašomas prieš pradedant įgyvendinti programą, tad ES specialiųjų programų įstaiga gali programos įgyvendinimui taikyti visus Sąjungos teisės aktus.

IX SKYRIUS

Specialiosios nuostatos dėl tiesioginio arba netiesioginio valdymo

60 straipsnis

Atokiausių regionų bendradarbiavimas

1. Jeigu dalis 3 komponento INTERREG programos arba ji visa pagal 53 straipsnio 3 dalies b arba c punktą įgyvendinama pagal netiesioginio valdymo principą, įgyvendinimo funkcijas vykdyti pavedama vienai iš Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [62 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkte] nurodytų institucijų, ypač kai jos yra dalyvaujančioje valstybėje narėje, įskaitant atitinkamos INTERREG programos vadovaujančiąją instituciją.
2. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [154 straipsnio 6 dalies c punktą] Komisija gali nuspręsti nereikalauti minėto straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyto *ex ante* vertinimo, jeigu Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [62 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkte] nurodytas biudžeto vykdymo funkcijas patikėta vykdyti pagal šio reglamento 37 straipsnio 1 dalį ir pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [65] straipsnį paskirtai atokiausių regionų INTERREG programos vadovaujančiajai institucijai.
3. Jeigu Reglamento [FR-Omnibus] [62 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkte] nurodytas biudžeto vykdymo funkcijas pavesta vykdyti valstybės narės organizacijai, taikomas Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [157] straipsnis.
4. Jeigu vienos arba kelių išorės finansavimo priemonių lėšomis bendrai finansuojamą programą arba veiksmą įgyvendina trečioji valstybė, valstybė partnerė arba UŠT arba bet kuri kita Reglamento (ES, Euratomas) [FR-Omnibus] [62 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkte] arba Reglamente (ES) [KPTBP] arba Tarybos sprendime [sprendimas dėl UŠT] arba abiejuose teisės aktuose nurodyta įstaiga, taikomos atitinkamos šių dokumentų nuostatos, ypač Reglamento (ES) [KPTBP] II antraštinės dalies I, III ir V skyrių nuostatos.

61 straipsnis

Tarpreregioninės investicijos į inovacijas

Komisijos iniciatyva ERPF lėšomis galima remti 3 straipsnio 5 dalyje nurodytas tarpreregionines investicijas į inovacijas, sutelkiant į nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu parengtas pažangiosios specializacijos strategijas įtrauktus tyrėjus, verslo subjektus, pilietinę visuomenę ir viešojo administravimo institucijas.

X SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

62 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Įgaliojimas priimti 16 straipsnio 6 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus perduodami Komisijai nuo *[praėjus vienai dienai nuo paskelbimo = įsigaliojimo data]* iki 2027 m. gruodžio 31 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 16 straipsnio 6 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 16 straipsnio 6 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsimas [dviem mėnesiais].

63 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (ES) [naujasis BNR] [108] straipsnio [1] dalį įsteigtas Komitetas. Tas komitetas – tai Reglamente (ES) Nr. 182/2011 apibrėžtas komitetas.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

64 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Reglamentas (ES) Nr. 1299/2013 ar bet kuris pagal jį priimtas aktas toliau taikomi 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu ERPF lėšomis remiamoms programoms ir veiksmams.

65 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas